

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1990

του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (†)¹

(στ' μέρος)

9. Ανάντα Μάργκα.

«Ανάντα Μάργκα» σημαίνει δρόμος προς την μακαριότητα. Η κίνηση ιδρύθηκε τό 1955 από τον Ίνδο υπάλληλο σιδηροδρόμων Prabhat Ranjana Sarkar ή Sakar. Οί όπαδοί του τον τιμούν σαν Shrii Shrii Anandamurtijii, πού σημαίνει «ένσωματωμένη μακαριότητα». Σήμερα λατρεύεται σαν ενσάρκωση του Brahma, ανώτατος γκουρού και ανώτατη αυθεντία στό σύμπαν, σαν Baba, δηλαδή πατέρα, μέ την έννοια πού οί χριστιανοί ονομάζουν τον Θεό Πατέρα.

Σκοπός της κίνησης είναι ή κατασκευή του «νέου ανθρώπου» ή του «νέου ήθικιστού» (Sadvipra). Αυτή ή «νέα φυλή» θά σώσει τον κόσμο από βέβαιη καταστροφή, φυσικά μέ τή βοήθεια της ιδεολογίας του Sarkar.

Γιά τήν επιτυχία αυτού του σκοπού ιδρύθηκαν πολλές δεκάδες οργανώσεις - παρακλάδια, πού προωθούν τή διάδοση της κίνησης. Μερικές από αυτές τίς οργανώσεις είναι:

«Σχολεία τών Λαών της Ανάντα Μάργκα» (Ananda Marga Peoples Schools - AMPES).

«Ειδικό Ακαδημαϊκό Ίδρυμα της Ανάντα Μάργκα» (Ananda Marga Special Academic Institution - AMSAI).

«Παγκόσμια Έταιρία Μόνιμης Βοήθειας της Ανάντα Μάργκα» (Ananda Marga Universal Permanent Relief Society - AMUPRESO).

«Κίνηση εκπαίδευση για όλους» (Education for All - Movement - EFA).

«Μία Παγκόσμια Κοινωνία» ή «Παγκοσμιοποιημένη Κοινωνία» (Ek Manay Samaj² - EMS).

«Άγροτικά προϊόντα» (Farm Products - FAPRO).

«Κορίτσια Έθελόντριες» (Girls Volunteers - GV).

«Φρουρά έναντίον έχθρικης ενέργειας» (Guard Against Enemy Action - GAEA).

«Επιθεώρηση, Σεμινάριο, Συμβούλιο Χρήσης της Κίνησης» (Inspection, Seminar, Movement Utilization Board - ISMUB).

«Φόρουμ της Νέας Έποχής» (New Age Forum).

«Νέα Ανθρωπιστική Ένωση» (New Humanistic Association - NHA).

«Πρόληψη της Βίας στά Ζώα και στά Φυτά και στή Φτηνή Λογοτεχνία» (Prevention of Cruelty to Animals and Plants and Cheap Literature- PCAP & CL).

«Προοδευτική θεωρία Χρήσεως» (Progressive Utilization Theorie - PROUT).

«Κοινωνία της Νέας Έποχής» (New Age Society - NAS).

«Προοδευτικό WO και Πνευματική Ένωση» (Progressive WO, and Spiritual Association PWSA).

«Ένωση Αναγεννησιακών Καλλιτεχνών και Συγγραφέων» (Renaissance Artists and Writers Association - RAWA).

«Παγκόσμιες Λέσχες Αναγέννησης» (Renaissance Universal Clubs).

«Κοινωνικό Οικοδομικό Συμβούλιο» (Society Building Board - SBB).

1. Από τό ανέκδοτο έργο του: «Διαβρωτική Έπίδραση τών "Αιρέσεων". Αντιαρετική ποιμαντική στή δεκαετία του 1990».

2. Σ. Ε. «One human society». Samaj: Σανσκριτική λέξη για τήν «κοινωνία». Τό συλλογικό όργανο αυτών πού ασχολούνται μέ τήν κοινωνική πρόοδο. Η κοινή άρμονική πορεία πού εμπνέεται από τήν ίδια ιδεολογία, προς ένα κοινό στόχο.

ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ

του κ. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδούλου,
Προέδρου του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

(α' μέρος)

Είναι γνωστή η φράση του Αποστόλου Παύλου, ότι η «συντέλεια του κόσμου θά έρθει άθόρυβα, σαν τόν κλέφτη μέσα στη νύχτα». Σήμερα δέν φαίνεται πολλοί νά συμμερίζονται αυτή τήν άποψη. Οί σύγχρονοι πιστοί τής έσχατολογίας θέλουν ό κόσμος νά τελειώνει έντυπωσιακά, χολιγουντιανά, μέ θηριώδεις κόκκινους πλανήτες, πού θά μετατρέψουν τή Γη σε μία πύρινη κόλαση- και μάλιστα πολύ

σύντομα... στις 21 Δεκεμβρίου του 2012. Η σχετική φημολογία κοντεύει νά ξεπεράσει κι εκείνη σχετικά μέ τίς καταστροφές, πού υποτίθεται ότι θά έφευγε τό 2000¹.

Πρίν από αυτές τίς άποκαλυπτικές φημολογίες έχουμε τό προφητικό βιβλίο «Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΗΛΘΕΝ» πού συνέγραψε

1. «Η Καθημερινή» ένθετο ΤΕΧΝΕΣ και Γράμματα. σ. 1 (Κυριακή 24 Μαΐου 2009).

«Έθελοντές μαθητές» (Student Volunteers - STVOL).

«Πρόνοια περί τών Φυλών και τών Υπαναπτύκτων ανθρώπων» (Tribal and Backward Peoples Welfare - TBPW).

«Έθελοντική Υπηρεσία» (Volunteer Service - VS).

«Τμήμα Προνοίας τών Γυναικών» (Women's Welfare Department - WWD).

Η κίνηση PROUT δέν αποκλείει τή βία για τήν έπιβολή του νέου κοινωνικού συστήματος. Έτσι σε έντυπο τής όργάνωσης Proutist Universal³ αναφέρεται:

«Η ανθρώπινη πρόοδος θά προχωρήσει έπιταχυνόμενη μέ έσωτερικούς άγώνες και συνοχές. Συνεπώς ή χρησιμοποίηση βίας είναι αναπόφευκτο φαινόμενο... Όσο δέν υπάρχει μία κοινωνία ελεύθερη από έκμετάλλευση, δίκαιη, μέ κοινωνική ασφάλεια για κάθε άτομο, ή κοινότητα πού υποφέρει από καταπίεση, έχει κάθε δικαίωμα νά ξεσηκωθεί μέ βίαιο τρόπο. Ειρηνική

έπανάσταση είναι σχέδιο πού υπάρχει μόνο στη φαντασία».

Η όργάνωση χρησιμοποιεί διάφορες τεχνικές αναγκαστικής έπιβολής και φτάνει μέχρι τήν εκπαίδευση για άγώνες. Από τό ένα μέρος ή συναίσθηση ύπεροχής (Elite), πού καλλιεργεί ή κίνηση στα μέλη της («νέοι άνθρωποι», «νέοι ήθικιστές», Sadvipra), τά όποια προορίζονται νά σώσουν και νά κυβερνήσουν τόν κόσμο και από τό άλλο ή πίστη στην έπιδίωξη του «ίεροϋ σκοπού», άκόμη και μέ τή βία, όδήγησε τήν ομάδα σε άκραίες ένέργειες, όπως αυτοπυρπολήσεις, τρομοκρατικές και έγκληματικές ένέργειες, άκόμη και σε ληστείες και σε διακίνηση ναρκωτικών.

Γιά τίς αυτοπυρπολήσεις υπεύθυνη είναι ή ιδεολογία του «μεσσία», σύμφωνα μέ τήν όποία, «άν ένας άνθρωπος πεθάνει στον άγώνα για τήν ιδεολογία, στη θυσία ή στο πεδίο τής μάχης για τήν ιδεολογία, θά λάβει άπελευθέρωση... ό καθένας βρίσκεται εδώ για νά εγκαταλείψει αυτή τή ζωή»⁴.

3. Μοιράσθηκε στην περιοχή τής ULM Γερμανίας τό έτος 1978.

4. Prema-Berlin Regional Newsletter 8/1978, σ. II.

μέ την «βοήθεια του Θεού» ο π. Μάξιμος καί κυκλοφόρησε τό Πάσχα του 2006. Τό βιβλίο αυτό δέν είναι ένα συνηθισμένο βιβλίο... Στο βιβλίο αυτό «ἀποδεικνύεται πέραν πάσης ἀμφιβολίας» ὅτι «ὁ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ γεννήθηκε τό 1983 καί θά ἐμφανιστεῖ τό 2013 γιά νά κυβερνήσει τό κόσμος γιά 7 περιόπου χρόνια». Αὐτά διαβάζουμε στήν ιστοσελίδα του π. Μάξιμου Βαρβαρῆ².

Μήπως ὅμως θέλετε κι ἄλλη σύγχρονη προφητεία;

«Τί ἔλεγαν οἱ Προφητεῖες στό Τραχώνι τῆς Κύπρου; **Τί θά γίνει τό 2024;** Πότε θά ξεσηκωθοῦν ὅλοι οἱ Ἕλληνες σέ ὅλο τόν κόσμο; Ποιά εἶναι τά γεγονότα πού θά συμβοῦν στό μέλλον; **Πότε θά καταστραφεῖ ἡ Τουρκία;** Πότε θά ἔρθουν οἱ Ρῶσοι μαζί μέ τούς Κινέζους; **Πότε θά πολεμήσει ἡ Ρωσία στό πλευρό τῆς Ἑλλάδας;** Ἐχουν βγεῖ νέες προφητεῖες καί ἄν νάί, τί λένε; Αὐτά εἶναι μόνο κάποια ἀπό τά ἐρωτήματα στά ὁποῖα ἀπαντᾷ τό νέο πακέτο του Δημοσθένη Λιακόπουλου³.

Ὅπως μπορεῖ εὐκόλα νά ἀντιληφθεῖ κανεῖς ἡ ἐλάχιστη ἐνασχόληση μέ τήν σύγχρονη ἐσχατολογία μπορεῖ νά δημιουργήσει πολλά προβλήματα. Στήν καλύτερη περίπτωση νά προκαλέσει σύγχυση μέ ἄμεσο ἀντίκτυπο στήν καθημερινότητα του ἀνθρώπου. Στή χειρότερη ὅμως περίπτωση μπορεῖ νά ὀδηγήσει στήν ἀπαξίωση τῶν ἀνθρώπινων σχέσεων, στήν πλήρη ἐγκατάλειψη τῆς οἰκογενειακῆς στέγης καί τῆς ἐργασίας, ἀκόμα καί σέ ἐγκληματικές πράξεις κατά τῆς ζωῆς.

Περίπτωση χαρακτηριστική, τό 1994 μέ τίς μαζικές αὐτοκτονίες τῶν μελῶν του Τάγματος του Ναοῦ του Ἡλίου.

Ἐπίσης, ἡ περίπτωση τῶν μελῶν τῆς ρωσικῆς σέκτας, «Ἀληθινή ρωσική ὀρθόδοξη ἐκκλησία», πού ἀπό τό 2007 παραμένουν

κλεισμένοι σέ σπήλαιο στήν Πένζα τῆς κεντρικῆς Ρωσίας, πιστεύοντας πώς φτάνει ἡ συντέλεια του κόσμου. Ὅπως εἶχε γίνει γνωστό ἀπό τά ρωσικά μέσα ἐνημέρωσης, δύο γυναῖκες, πού παρέμειναν ἐπί πέντε περιόπου μῆνες στή σπηλιά, πέθαναν καί ἐνταφιάστηκαν ἐκεῖ ἐξαιτίας καρκίνου, ἡ μία καί νηστείας ἡ δεύτερη. Καί ἐνῶ περιόπου 24 μέλη τῆς αἵρεσης ἔχουν ἐγκαταλείψει οἰκειοθελῶς τό σπήλαιο, 11 περιόπου ἄτομα παρέμειναν μέσα μέχρι πρόσφατα, παρά τίς προσπάθειες τῶν ἀρχῶν, ἐνῶ ὅπως ἀνέφερε χαρακτηριστικά ὁ ἐκπρόσωπος του κυβερνήτη τῆς Πένζα, «οἱ διαπραγματεύσεις ἔχουν παγώσει, γιατί τά μέλη τῆς αἵρεσης τηροῦν τόν ὄρκο τῆς σιωπῆς»⁴.

Δέν νομίζω ὅτι χρειάζεται νά ἀπαριθμηθεῖ κανεῖς ἄλλα παραδείγματα προκειμένου νά καταδειχθεῖ ἡ σύγχυση καί ὁ ἐμπαιγμός τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς ἀπό τούς ἐπίδοξους προφήτες. Ὅπως ὅμως θά ἀναλύσουμε, ἡ «προφητεία» ἔχει ποικίλες ἐκφάνσεις καί δέν περιορίζεται μόνο στήν ἐσχατολογία.

Εἶναι γνωστό ὅτι ζοῦμε στήν ἐποχή τῶν Μέσων καί τῆς πληροφορίας. Τόση μάλιστα πληροφορία πού ἀδυνατεῖ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς νά τήν ἐπεξεργαστεῖ καί νά καταλήξει σέ σωστά συμπεράσματα. Ὁ ἀγχώδης τρόπος ζωῆς καί ἡ ξερῆ πνευματικά βιωτή μας, ἀποτελοῦν τό καλύτερο ὑπόβαθρο γιά νά καρπίσει κάθε ζιζάνιο πού θά πέσει. Ὁ σημερινός ἀνθρώπος ἐπιζητᾷ τίς εὐκολες καί ἀνέξοδες λύσεις στά προβλήματα του ἐνῶ προσπαθεῖ νά δώσει νόημα στή ζωή του μέσα ἀπό κάθε εἶδος μεταφυσικές ἀναζητήσεις καί πρακτικές.

Ἡ πλέον σαγηνευτική μεταφυσική ἐνασχόληση γιά τόν ἀνθρώπο ἦταν πάντοτε

2. <http://www.patrokosmas.gr/ekdosis.asp>

3. masterchrisblog.wordpress.com/2008/07/24/o-kai-ros-gar-egghv-3/

4. Ἐφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. (25 Μαΐου 2009) καί http://archive.enet.gr/online/online_text/c=111,id=45289256,58915368,73745320,81635624,95698600

ή «μελλοντολογία». Η αγωνία για τὰ μέλλοντα καί γενικά για τὰ ἔσχατα πάντα δημιουργοῦσε πέπλο σαγήνης καί μυστηρίου καί ἔντονη τάση για ἀνακαλύψεις καί ἀποκαλύψεις.

Γιά τήν Ἐκκλησία, ὁ προφητικός λόγος δέν εἶναι κάτι ἄγνωστο· ἀντιθέτως. Ἡ ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ στήν ἱστορία ἔγινε μέ πολλούς τρόπους, μεταξύ τῶν ὁποίων καί μέ τόν προφητικό λόγο. Οἱ Προφῆτες ὑπῆρξαν βασικά ὄργανα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ για τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, κατά τήν ἐποχή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κυρίως, λιγώτερο κατά τήν περίοδο τῆς Καινῆς, καί σπανιότατα στήν σημερινή ἐποχή.

Ἡ ἔσχατολογία τῶν Προφητῶν τῆς Π. Δ. ἀφοροῦσε στό πρόσωπο καί τήν ἔλευση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν πρώτη παρουσία στήν ἱστορία, ἐνῶ ὁ προφητικός λόγος στήν Κ. Δ. συνδέεται μέ τὰ ἔσχατα, τήν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου καί τήν τελική κρίση.

Στήν πορεία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὅμως πρός τὰ ἔσχατα καί στή σχέση μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων πάντοτε παρεμβάλλονταν πλεῖστα ὅσα ζιζάνια.

Τό πρόβλημα δημιουργοῦσε ἀνέκαθεν ἡ ἀνθρώπινη αὐθαίρετη παρέμβαση. Ὅταν δηλαδή ὁ ἄνθρωπος, καθοδηγούμενος ἀπό τίς μεθοδεῖες τοῦ «πονηροῦ», ἀλλά καί ἀπό διάθεση ἄκρατου ἐγωισμοῦ θέλησε νά ὑποκύψει στήν ἀπολυτοποίηση νόθων πνευματικῶν ἐμπειριῶν ἢ ἀκόμα καί ἠθελημένα νά παραπλανήσει τούς ἀνθρώπους πρός ἴδιον ὄφελος.

Προφῆτες καί ψευδοπροφῆτες στήν Π. Δ.

Τό ἕνα τρίτο των βιβλίων τῆς Π.Δ. ἀφορᾷ στούς προφῆτες. Ἡ διάκριση δέ μεταξύ μεγάλων καί μικρῶν ἔχει νά κάνει μέ τό μέγεθος τοῦ βιβλίου καθενός ξεχωριστά καί δέν σχετίζεται μέ τήν ἀξία τοῦ προφήτη.

Ἡ προφητική δράση ἐκδηλωνόταν μέ τρεῖς τρόπους βασισμένους πάντοτε σέ Θεία ἐντολή: α) Συνηθέστερα διά τοῦ προφορικοῦ λόγου, β) διά συμβολικῶν πράξεων καί γ) διά συγγραφῶν.

Ἡ προφητεία τῶν μελλόντων νά συμβοῦν ἦταν μία μόνο πτυχή τοῦ γενικοῦ ἔργου τῶν προφητῶν. Κυρίως οἱ προφῆτες ἐρμήνευαν τίς σύγχρονες καταστάσεις καί τὰ σύγχρονα γεγονότα μέ βάση τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, μέ τή στάση τῶν ἀνθρώπων ἔναντι τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τούς καλοῦσαν νά συνέλθουν καί νά ἐπιστρέψουν ἀπό τήν ἀποστασία στήν πίστη καί τήν ὑπακοή στόν Θεό⁵.

Οἱ προφῆτες στήν Π. Δ. κατά κύριο λόγο προφήτευαν τήν ἔλευση τοῦ Μεσσία. Καί μάλιστα μέ τέτοιο ρεαλισμό καί λεπτομέρεια ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός πολλές φορές νά ἀναφέρεται στούς λόγους τῶν προφητῶν περί τοῦ προσώπου Του για νά καταδείξει στούς Ἰουδαίους τήν ἐκπλήρωση τῶν προφητικῶν λόγων.

Ἦδη ἀπό τήν ἐποχή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γίνεται διάκριση μεταξύ των προφητῶν καί τῶν ψευδοπροφητῶν.

Ἡ ὀνομασία Προφήτης δέν σημαίνει μόνο ἐκεῖνον πού προφητεύει τὰ μέλλοντα, ἀλλά ἐκεῖνον πού μιλάει ἀντί κάποιου ἄλλου. Προφήτης, λοιπόν, τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνος πού μιλάει ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καί για τόν Θεό. Τό ἔργο τοῦ προφήτη τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι νά κηρύξει τό λόγο τοῦ Θεοῦ στούς ἀνθρώπους, νά ἀποκαλύψει τό θέλημά Του καί νά ἀναγγεῖλει σ' αὐτούς ἐκεῖνα πού πρόκειται νά συμβοῦν⁶.

Ἄς δοῦμε ὅμως ἐπιγραμματικά ποιᾶ εἶναι τὰ χαρακτηριστικά ἐκεῖνα πού καθιερώνουν κάποιο πρόσωπο ὡς προφήτη:

5. Ἀρχ. Ἱερεμία Φούντα, Ἡ Παλαιά Διαθήκη (περιεχόμενο καί Θεολογία), Θεολογικές Μελέτες καί Σπουδές, Ἐκδοση Γ', Ἀθήνα 2005, σ. 156.

6. Αὐτόθι, σ. 157.

1 Η ἄνωθεν κλήση.

Ο τίτλος τοῦ προφήτη δόθηκε στόν Ἀβραάμ (Γέν. 20, 7), ἐνῶ ὁ Μωυσῆς φέρεται ὡς «ἡ πηγὴ τῆς προφητείας» (Ἐξ. 7, 1 Αρ. 11, 17-25). Μετά τό τέλος τῆς ἐποχῆς τῶν Κριτῶν ἐμφανίζονται ξαφνικά ὁμάδες «υἱῶν τῶν προφητῶν» (Α' Βασ. 10, 5). Μέ τήν ἐμφάνισή τους, καθιερῶνεται ἡ λέξη nabi («κεκλημένος»). Παράλληλα παραμένουν ὁμως καί οἱ παλιοί τίτλοι ὅπως «ὁ βλέπων» (Α' Βασ. 9, 9), «ὁ ὀρώων» (Ἀμ. 7, 12), «ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ» (Α' Βασ. 9, 7).

2 Ὁ προφήτης «διάκονος» τῆς κοινότητος.

Βασιλέας, ἱερέας καί προφήτης εἶναι γιά μακρὸ χρονικό διάστημα οἱ τρεῖς πόλοι τῆς κοινωρίας τοῦ Ἰσραὴλ ἀρκετά διαφορετικοί, ὥστε κάποτε νά εἶναι ἀνταγωνιστικοί, ἀπαραίτητοι συνήθως ὁ καθένας γιά τούς ἄλλους.

3 Ὑπόδειγμα ζωῆς ἀλλά καί κακοπαθείας.

Οἱ προφῆτες διάγουν βίο ἐνάρετο, καί ἐνίστε δοκιμάζονται γιά τήν ἀγάπη τοῦ Κυρίου: «ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας καί τῆς μακροθυμίας τούς προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου». (καθολ. Ἐπ. Ἰακώβου 5, 10).

Ἀλλά τό πλεόν οὐσιῶδες γνῶρισμα τῶν πραγματικῶν προφητῶν τῆς Π. Δ., μέ βάση τό ὅποιο καί αὐτοί διαχώριζαν ἑαυτούς ἀπό τούς ψευδοπροφῆτες, ἦταν ἡ σαφῆς καί βέβαιη συνείδηση περὶ τῆς προφητικῆς τους κλήσεως, ἡ ἀκράδαντη πεποίθηση ὅτι δέν λαλοῦν ἐξ ἑαυτῶν ἀλλά ὀδηγούμενοι ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὅτι διερχομένου τῆς ἀποκαλυπτόμενης πρός αὐτούς Θεῖες βουλές, μέ ἄλλα λόγια, ὅτι ἀποτελοῦσαν οἰονεῖ στόματα τοῦ Θεοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρός τούς ψευδοπροφῆτες πού

«προφήτευον ἀπό καρδίας αὐτῶν» (Ἐζ. 13, 3)⁷.

Ὡς φαίνεται οἱ κανονικοὶ προφῆτες τοῦ Θεοῦ ὑπέφεραν ἀπό τούς λεγόμενους ψευδοπροφῆτες οἱ ὅποιοι μᾶλλον ἐξαπατοῦσαν τό λαό καί δημιουργοῦσαν σύγχυση καί πολλά προβλήματα. Μάλιστα ὁ προφήτης Ἰερεμίας στό 23ο κεφ. τοῦ βιβλίου του ἀναφέρεται μέ πολύ σκληρά λόγια στούς ψευδοπροφῆτες:

«περὶ τῶν προφητῶν ἡ καρδία μου ἐντός μου εἶναι συντετριμένη, εἶμαι ὡς ἄνθρωπος μεθυσμένος... Εἰς τούς προφῆτας τῆς Σαμαρείας εἶδον προσβλητικόν πράγμα. Προεφήτευσαν διὰ τοῦ Βάαλ καί παρεπλήθησαν τόν λαόν μου Ἰσραὴλ.

Ἀλλ' εἶδον τούς προφῆτας τῆς Ἰερουσαλήμ εἶδον φρικτόν πράγμα. Μοιχεύουν καί περιπατοῦν εἰς τά ψεύδη, ἐνισχύουν τὰς χεῖρας τῶν κακοποιῶν ὥστε οὐδεὶς ἐπιστρέφει ἀπό τὰς πονηρὰς ὁδοῦς του... (Ἰερ. 23, 9).

Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων: «μὴ ὑπακούετε εἰς τούς λόγους τῶν προφητῶν, οἱ ὅποιοι προφητεύουν πρός ἐσᾶς. Σᾶς γεμίζουν μέ ματαιίας ἐλπίδας, ἐξαγγέλλουν ὀράσεις ἀπό τήν ἰδικήν των σκέψιν, ὄχι ἀπό τό στόμα Κυρίου... (Ἰερ. 23, 16). Δέν ἔστειλα τούς προφῆτας αὐτούς, καί ὁμως ἔτρεξαν. Δέν ὀμίλησα εἰς αὐτούς, καί ὁμως προεφήτευσαν⁸» (Ἰερ. 23, 21).

Καί συνεχίζει ὁ προφήτης Ἰερεμίας τόν λόγο τοῦ Κυρίου, ἐκθέτοντας πλεόν τό γεγονός τῆς νόθας πνευματικῆς ἐμπειρίας:

«Ἦκουσα ὅσα λέγουν οἱ προφῆται, οἱ ὅποιοι προφητεύουν ψεύδη, οἱ ὅποιοι προφητεύουν παραισθήσεις τῆς καρδίας των, διαλογιζόμενοι νά κάμουν τόν λαόν μου νά λησμονήσει τό ὄνομά μου διὰ τῶν ἐνυπνίων των, τά ὅποια διηγοῦνται ὁ εἷς εἰς τόν ἄλ-

7. Παναγιώτου Μπρατσιώτου, Εἰσαγωγή εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην, Ἀθῆναι 1975, σ. 363.

8. Ἀθανασίου Χαστούπη, Ἡ ἀγία Γραφή, Γεν. Ἐπιστάση (Μετάφραση Διορθωμένου Ἑβραϊκοῦ κειμένου, Ἀθῆνα 1960). Τόμ. 3, σσ. 665, 666.

λον, ὅπως οἱ πατέρες των ἐλησμόνησαν τό ὄνομά μου χάριν τοῦ Βάαλ» (Ιερ. 23, 25-27).

Ἐδῶ βρίσκεται καί τό σημεῖο καμπῆς ὅσον ἀφορᾷ στήν κύρια αἰτία πού ὀδηγεῖ κάποιον νά ὑποκαταστήσει τόν ἀληθινό προφήτη. Πρόκειται γιά τήν ἀπολυτοποίηση τῆς ἐμπειρίας. Κάθε λογῆς πνευματική ἐμπειρία. Βέβαια τό βασικό γνώρισμα τῶν ψευδοπροφητῶν εἶναι ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λόγος. Αὐτός μπορεῖ νά προκύπτει ἀπό δύο βασικές αἰτίες:

α) Τήν ἐκμετάλλευση μιᾶς νόθας πνευματικῆς ἢ δαιμονικῆς ἐμπειρίας ἢ β) τήν ἠθελημένη -ἐν γνώσει τοῦ ψευδοπροφήτη- ἐξαπάτηση τῶν ἀνθρώπων. Καί οἱ δύο αἰτίες εἶναι ἐξίσου ἐπικίνδυνες διότι μπορεῖ νά ὀδηγήσουν τό θῦμα τοῦ ψευδοπροφήτη σέ σωματική ἢ ψυχική διαταραχή καί ἀπώλεια.

Ὅσον ἀφορᾷ στίς ἐμπειρίες αὐτές δέν μπορεῖ ὅλες νά εἶναι γνήσιες. Ὅμως, οὔτε καί ὅλες οἱ μή γνήσιες ἐμπειρίες ὀφείλουν τήν ὑπαρξή τους στό πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἐμπειρίες μπορεῖ νά ἔχουν τήν προέλευσή τους στό Θεό, μπορεῖ νά εἶναι σατανικῆς προελεύσεως, μπορεῖ ὅμως νά εἶναι καί ἀποτέλεσμα ὑποκειμενικῶν καί φυσικῶν καταστάσεων⁹.

Στήν Π. Δ. τό κριτήριό τῆς γνησιότητος εἶναι ἀπόλυτο. Τούς κανόνες ἔθεσε ὁ ἴδιος ὁ Θεός διά τοῦ Μωυσέως:

«Ὁ προφήτης ὅμως ὁ ὁποῖος τολμᾷ νά μεταδώσει λόγον ἐν ὀνόματί μου, τόν ὁποῖον ἐγώ δέν διέταξα νά μεταδώσῃ ἢ ὁποῖος ὀμιλεῖ ἐν ὀνόματι ξένων θεῶν, ὁ προφήτης αὐτός πρέπει νά θανατωθῇ... Καί ἐάν εἴπῃς εἰς τόν ἑαυτόν σου “πῶς θά καταλάβωμεν ὅτι ὁ λόγος δέν προέρχεται ἀπό τόν Κύριον;” ἐάν ὁ λόγος, τόν ὁποῖον θά μεταδώσῃ ὁ προφήτης ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου, δέν πραγματοποιηθεῖ ἢ ἐπαληθευθῇ, οὗτος εἶναι ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος δέν προέρχεται ἀπό τόν Κύριον, ὁ προφήτης εἶπεν αὐτόν ἐξ

ἀλαζονείας. Μή τόν φοβηθῆτε» (Δευτ. ΙΗ' 20-21)¹⁰.

Ἐδῶ προβάλλεται μία ἀκόμη αἰτία πού ὀδηγεῖ κάποιους ἀνθρώπους στήν ψευδοπροφητεία. Εἶναι ἡ ἀλαζονεία καί κατ' ἐπέκτασιν ἡ ὑπερηφάνεια. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος νομίσει ὅτι ἄρχισε νά συνομιλεῖ μέ τούς ἀγίους καί τούς ἀγγέλους τότε εἶναι πολύ εὐκολο νά πέσει σέ πλάνη καί τότε νά ἀρχίσει τά «σημεῖα» καί τίς «προφητεῖες».

Β. Προφῆτες καί ψευδοπροφῆτες στήν Καινή Διαθήκη

Ὁ κατ' ἐξοχήν προφήτης τῆς Κ. Δ. εἶναι ὁ Ἰωάννης. Ἀποτελεῖ θά λέγαμε τόν τελευταῖο Μεσσιανικό προφήτη καί τόν κορυφαῖο. Αὐτό διότι ὁ Ἰωάννης εἶχε τό ξεχωριστό προνόμιο νά συναντηθεῖ μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό καί μάλιστα νά Τόν βαπτίσει.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς μιλάει πολλές φορές γιά τόν Ἰωάννη καί ἐξαίρει τό πρόσωπό του:

«Ἀλλά τί ἐβγήκατε νά ἰδεῖτε; Προφήτην; Ναί σᾶς λέγω καί περισσότερον ἀπό προφήτην. Οἱ ἄλλοι προφῆται πρό αἰώνων ἐκήρυξαν τόν Μεσσίαν, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης προηγεῖται ἀμέσως πρό αὐτοῦ διά νά τοῦ παρασκευάσει τās ὁδοὺς... σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι ἀνώτερος ἀπό τόν Ἰωάννην τόν Βαπτιστήν δέν ἔχει παρουσιασθῆ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, πού ἔχουν γεννηθῆ ἀπό γυναῖκας» (Ματθ. ΙΑ', 9, 11)¹¹.

Βέβαια ὁ Ἰωάννης ἦταν ὁ ἔσχατος τῶν Μεσσιανικῶν προφητῶν ἀλλά ὄχι καί ὁ τελευταῖος προφήτης. Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός προφητεύει πολλές φορές τά μέλλοντα, ὄχι μόνο σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τόν λαό τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλά ἀποκαλύπτει στόν ἄνθρωπο τά ἔσχατα. Τήν Δευτέρα Παρουσία καί τήν τελική κρίση τοῦ κόσμου. Μάλιστα οἱ ἀνα-

9. π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Ἐμπειρίες στήν ἀναζήτηση νοήματος ζωῆς. Ἐκδοση Π.Ε.Γ., Ἀθήνα 1989. σ. 25.

10. Ἀθανασίου Χαστούπη, Ἡ ἀγία Γραφή, Γεν. Ἐπιστασία (Μετάφραση Διορθωμένου Ἑβραϊκοῦ κειμένου, Ἀθήνα 1960, Τόμ. 1, σ. 485.

11. Αὐτόθι, Τόμ. 4, σ. 55.

ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΗΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΗΣΥΧΑΣΜΟΥ

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου Δρ. Θ.

(Β' μέρος)

Συνεχίζοντας την αναφορά μας στις απόπειρες αποκρυφιστικής έρμηνείας του Ήσυχασμού, πρέπει να επισημάνουμε ότι τέτοιες απόπειρες δεν απουσιάζουν και από περιοδικά που κινούνται ξεκάθαρα στα πλαίσια του αντιχριστιανικού χώρου της λεγόμενης «Νέας Έποχης».

Σε άρθρογραφία αυτών των περιοδικών¹

1. Βλ. π. χ. Γεωργίου Στάμκου, *Βυζαντινός Μυστικισμός. Ο Μεγάλος άγνωστος του Ελληνικού έσωτερισμού*, στό Περ. Τρίτο Μάτι, Τευχ. 44, Μάρτιος 1995, σσ. 30 - 37. Νικήτα Κοράλη, *Ήσυχασμός. Η Άγνωστη «Γιόγκα» τής*

ό Ήσυχασμός παρουσιάζεται ουσιαστικά ως μορφή και κεφάλαιο του Έσωτερισμού. Σύμφωνα μέ την άρθρογραφία αυτή, ό Ήσυχασμός χαρακτηρίζεται ως ό «μεγάλος άγνωστος του έλληνικού έσωτερισμού»².

Ως μέθοδος, ισχυρίζονται, είναι γνωστή πρό τής εμφάνισης του χριστιανισμού, ανακαλύπτουν συγγένειες και όμοιότητες

Όρθοδοξίας, στό Περ. Άβατον, τ. 58, Φεβρ - Μαρτ. 2006, σσ. 65 - 70.

2. Βλ. Γεωργίου Στάμκου, *Βυζαντινός Μυστικισμός*, όπ.π., σ. 30.

φορές του Κυρίου στη Δευτέρα Παρουσία γίνονται ευθέως αλλά και διά παραβολών. Άποτελεί δέ κεντρικό σημείο αναφοράς τών κηρυγμάτων Του. Σημαντική όμως παράμετρος του έσχατολογικού κηρύγματος ήταν ή βεβαιότητα τής τελικής κρίσεως αλλά όχι ό χρόνος τής Δευτέρας Παρουσίας. Σ' αυτό τό θέμα ό Ήσους ήταν κατηγορηματικός:

«Διά τήν ήμέραν δέ εκείνην και τήν ώραν, κανείς δέν ξέρει τίποτε οϋτε οί άγγελοι τών οϋρανών παρά μόνον ό πατέρας μου» (Ματθ. ΚΔ' 36).

Άντιθέτως ό Κύριος μιλάει για τά «σημεία τών καιρών» τά όποια θά προηγηθούν τής Δευτέρας Παρουσίας και είναι:

1 Η κήρυξη του Εύαγγελίου σε όλο τον κόσμο.

«Και κηρυχθήσεται τούτο τό Εύαγγέλιον τής Βασιλείας εν όλη τή οικουμένη εις μαρτύριον πάσι τοις έθνεσι και τότε ήξει τό τέλος» (Ματθ. ΚΔ' 14).

2 Η επιστροφή του Ίσραήλ στην χριστιανική πίστη.

Ό Άπ. Παϋλος μās αποκαλύπτει στην προς Ρωμαίους έπιστολή του ότι όταν «τό πλήρωμα τών έθνών εισέλθη» δηλ. μετά από τον καθωρισμένο αριθμό τών έθνικών που θά εισέλθουν στην Βασιλεία του Θεου, τότε, «πās Ίσραήλ σωθήσεται» (Ρωμ. ΙΑ' 25-32). Ένας ύπαινιγμός του Κυρίου πάνω σ' αυτό τό σημείο είναι τό έδάφ. Λουκ. ΙΓ' 35. «Σās λέγω ότι δέν θά μέ ιδείτε έως οτου έλθη ό καιρός που θά πητε: Εϋλογημένος εκείνος που έρχεται εις τό όνομα Κυρίου».

3 Τίς παραμονές τής Δευτέρας Παρουσίας θά σημειωθεί μεγάλη άποστασία

Θά τήν προκαλέσουν ψευδοπροφήται που «πολλούς πλανήσουσιν» (Ματθ. ΚΔ' 4, 5).

(Συνέχεια και τέλος στό έπόμενο)

στis ήσυχαστικές πρακτικές με ανάλογες πρακτικές τόσο της Γιόγκα, όσο και με πρακτικές βουδιστών μοναχών ή και των Σούφι, καθώς, κατά την αντίληψή τους, τό συνεκτικό στοιχείο ανάμεσά τους, παρά τίς διαφοροποιήσεις τους, είναι ο μυστικισμός³. Επιπλέον, οί όμοιότητες πού αὐτοί διαπιστώνουν δείχνουν, «ὄχι μιά ἀπλή σύμπτωση, ἀλλά δανεισμό τῆς μιᾶς παράδοσης ἀπό τήν ἄλλη»⁴.

Ἡ ὀρθόδοξη ήσυχαστική παράδοση σέ σχέση με τή νοερά προσευχή, ὑποστηρίζουν, «χρησιμοποιεῖ τήν ἴδια μέθοδο με ὅλες τίς ἔγκυρες παραδόσεις (σημ. Σ. τίς ἐξωχριστιανικές ἐννοεῖται) καί παρόμοιες τεχνικές»⁵ καί τό μόνο πού τή διαφοροποιεῖ εἶναι τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Στά ἴδια πλαίσια, σ' ἄλλη περίπτωση ὁ Ἡσυχασμός ἀξιολογεῖται ὅτι στήν «οὐσία πρόκειται γιά μιά ὄψη τῆς προαιώνιας Σοφίας ἢ τῆς παγκόσμιας μυστικῆς παράδοσης, πού στήν Εὐρώπη καί στή Μεσόγειο προηγήθηκε τοῦ ἐπίσημου Χριστιανισμοῦ κατά τουλάχιστον χίλια χρόνια»⁶.

Στήν ἀρθρογραφία τῶν Νεοεποχίτικων αὐτῶν περιοδικῶν σχετικά με τόν Ἡσυχασμό συναντᾶ ἐπιπλέον κάποιος: α) μιά ἀποσπασματική χρήση καί ἀναφορά κειμένων

3. Βλ. Γεωργίου Στάμκου, *Βυζαντινός Μυστικισμός*, ὅπ. π., σσ. 31, 36.

4. Βλ. Γεωργίου Στάμκου, *Βυζαντινός Μυστικισμός*, ὅπ. π., σ. 36.

5. Βλ. Γεωργίου Στάμκου, *Βυζαντινός Μυστικισμός*, ὅπ. π., σ. 33. Τέτοιου εἶδους ἰσχυρισμοί εἶναι ἀντίθετοι ἀπό τήν πραγματικότητα. Στά πλαίσια αὐτῆς τῆς προβληματικῆς ἐπισημαίνει, μεταξύ τῶν ἄλλων, ὁ Mircea Eliade: «Δέν θάπρεπε νά ξεγελαστοῦμε ἀπό τίς ἐξωτερικές αὐτές ὁμοιότητες με τήν πραναγνάμα. Ἡ πειθαρχία τῆς ἀναπνοῆς κι ἡ σωματική στάση στοῦς ήσυχαστές ἔχουν σκοπό νά προετοιμάσουν τή νοερή προσευχή. Στή Yoga – Sutra οἱ ἴδιες ἀσκήσεις ἐπιζητοῦν τήν «ἐνοποίηση» τῆς συνείδησης καί τήν προετοιμασία γιά «διαλογισμό» κι ὁ ρόλος τοῦ θεοῦ (Icvara) εἶναι ἀρκετά περιορισμένος. Δέν εἶναι ὁμως λιγότερο ἀληθινό ὅτι καί οἱ δύο τεχνικές πού ἀναφέρθηκαν πῶ πάνω, εἶναι, φαινομενικά, ἀρκετά ὁμοιες ὥστε νά μὴ μπορεῖ νά τεθεῖ πρόβλημα ἐπίδρασης τοῦ ἰνδικοῦ φυσιολογικοῦ μυστικισμοῦ στόν Ἡσυχασμό». Βλ. Mircea Eliade, *Γιόγκα*, (μετ. Ε. Τσοῦτη), Αθήνα 1980, σ.71.

6. Βλ. Νικήτα Κοράλη, *Ἡσυχασμός. Ἡ Ἀγνωστη «Γιόγκα» τῆς Ὀρθοδοξίας*, ὅπ. π., σ. 65.

παλαιότερων καί νεότερων νηπτικῶν πατέρων, ὄχι ὀρθῶς πάντα κατανοούμενων, ἐκτός τῆς εὐρύτερης νοηματικῆς τους συνάφειας καί ἐξάπαντος ἐκτός τῆς θεολογικῆς τους καί ἐκκλησιαστικῆς τους νοηματοδότησης. Καί β) δέν ἀπουσιάζουν καί ἀνιστόρητοι ἰσχυρισμοί ὅπως: «ἡ σύγχρονη χριστιανική θρησκεία καί ἡ ἀθθεντική διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ, εἶναι μᾶλλον δύο πράγματα ἀσύμβατα, πού δέν ἔχουν καμία σχέση μεταξύ τους», ἢ ὅτι «Ὁ Ἡσυχασμός, ὅπως καί ὁ κυριότερος ἐκφραστής του, ὁ Γρηγόριος Παλαμᾶς (1296 - 1359), κάποια ἐποχή (19ος αἰ.) ἀμφισβητήθηκαν καί θεωρήθηκαν ἕως καί αἰρετικοί ἀπό τήν ἐπίσημη Ἐκκλησία»⁷.

Ἐνα ἀκόμη παράδειγμα ἀποκρυφιστικῆς ἐρμηνείας τοῦ Ἡσυχασμοῦ προέρχεται ἀπό τόν χῶρο τοῦ Τεκτονισμοῦ. Στήν Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς ὑπάρχει λήμμα «Ὀμφαλοσκόποι» καί ἡ ήσυχαστική πρακτική παρουσιάζεται μόνο ὡς μιά μορφή ψυχοσωματικῆς στάσης⁸. Στή συνέχεια παρουσιάζεται καί περιγράφεται τόσο ἡ ἐν λόγω στάση ὅσο καί τά παραγόμενα ἀποτελέσματα της κατά τρόπο σαφῶς ἐπιφανειακό καί ἀνακριβή.

Ἀναφέρονται χαρακτηριστικά, σὺν τοῖς ἄλλοις, στό ἐν λόγω λήμμα ὅτι ὀμφαλοσκόποι ὀνομάζονταν κατά τόν 14ον αἰῶνα μοναχοί τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι «κλεισμένοι εἰς τά κελλία των ἐκάθηντο κατά γῆς με τά γόνατα διπλωμένα πρὸς τό στήθος καί ἠτένιζον ἀκίνητοι τόν ὀμφαλόν των. Ἐν ἀρχῇ κατελαμβάνοντο ὑπὸ σκοτοδίνης, ἀλλά κατόπιν ἠσθάνοντο ὅτι ἐκυκλοῦντο ὑπὸ ζωηροῦ φωτός ἐξερχομένου ἐκ τῶν ἔνδον, τό ὁποῖον ἐθεώρουν ὡς θεῖον φῶς, ὡς αὐτόν τόν Θεόν καί κατελαμβάνοντο ἀπό εὐφροσύνην»⁹.

7. Βλ. Νικήτα Κοράλη, *Ἡσυχασμός. Ἡ Ἀγνωστη «Γιόγκα» τῆς Ὀρθοδοξίας*, ὅπ. π., σ. 65.

8. Βλ. Νέστορος Λάσκαρι, *Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς*, ἐκδ. Στοᾶς Ὀμηρος, Αθήναι 19512, σ. 654.

9. Βλ. Νέστορος Λάσκαρι, *Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς*, ὅπ. π., σ. 654.

ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΓΑΝΙΣΤΙΚΕΣ «ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ»

του κ. Λάμπρου Σκόντζου, Θεολόγου-Καθηγητού

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ γιὰ ὅλους τούς πιστούς Του τό πιό χαρμόσυνο καί ἐλπιδοφόρο γεγονός τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, διότι εἶναι ἡ μεγαλύτερη νίκη ὅλων τῶν ἐποχῶν κατὰ τοῦ ἔχθιστου ἐχθροῦ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ τυραννικοῦ Ἄδη καί τοῦ πικροῦ θανάτου. Ὁ δικός Του θάνατος ἔγινε ὁ θάνατος τοῦ θανάτου μας! Αὐτή ἀκριβῶς ἡ συνειδητοποίηση μᾶς κάνει νά σκιρτοῦμε ἀπό ἄρρητη ἀγαλλίαση καί νά πανηγυρίζουμε λαμπρά τήν «βασιλίδα καί κυρία» ἑορτή, κατὰ τόν ἱερό καί θεσπέσιο ὕμνογράφο τοῦ Πάσχα.

Ὅμως δυστυχῶς δέ χαίρονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι αὐτή τήν ἀγία ἡμέρα, ἀλλά κάποιοι πράττουν τό ἀντίθετο, λυποῦνται καί πασχίζουν νά μειώσουν τήν ἀξία τῆς μπροστά στά μάτια ὅλων τῶν λαμπρά ἑορταζόντων πιστῶν τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ. Εἶναι ὀλοφάνερο πῶς ἡ ἀμαρτία δημιουργήσε στά μυαλά τους σοβαρή νοητική στέρωση, ὥστε νά μή μποροῦν νά στοχα-

στοῦν οὔτε στό ἐλάχιστο τό ἀσύλληπτο μέγεθος τῆς θείας δωρεᾶς, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπό τόν ὄλβιο κενό τάφο τοῦ Κυρίου καί τή λαμπροφόρο ἔγερσή Του. Τό νυσταλέο βλέμμα τους εἶναι στραμμένο πρὸς τόν σκοτεινό καί ἀραχνιασμένο Ἄδη καί ὄχι πρὸς τόν ὀλόφωτο οὐρανό, πού εἶναι πλημμυρισμένος ἀπό τό ἀνέσπερο ἀναστάσιμο φῶς. Αποστρέφονται τήν ἐλευθερία τοῦ οὐρανοῦ καί ὀρέγονται τά δεσμά τοῦ ὑποχθόνιου δεσμοτηρίου τοῦ «**διαβόλου καί τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ**» (Ματθ. 25, 41). Τέλειος παραλογισμός!

Ἐνα ἀπό τά πιό ἀνόητα ἐπινοήματά τους κατὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ συσχέτισή τῆς μέ τίς «ἀναστάσεις» τῶν διαφόρων παγανιστικῶν «θεοτήτων». Κάθε χρόνο τίς ἡμέρες τοῦ Πάσχα βλέπουμε δημοσιευμένα κάποια ἀνούσια ἄρθρα, τά ὁποία ἐπιχειροῦν, ἀνεπιτυχῶς φυσικά, νά παρουσιάσουν τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ὡς ἕνα ἀκόμη μῦθο ἀναστημένου

(Τό τέλος, στό ἐπόμενο).

Στό ἀνωτέρω ἀντιπροσωπευτικό ἀπόσπασμα ἀπό τό χῶρο τοῦ Τεκτονισμοῦ εἶναι ἐμφανέστατα τόσο ἡ σύγχυση ὅσο καί ἡ ἄγνοια γιὰ τό τί ὄντως εἶναι ὁ Ἡσυχασμός. Ἡ σύγχυση μάλιστα καί ἄγνοια πού γίνονται περισσότερο ἀντιληπτές, ὅταν στήν συνέχεια στό ἴδιο λῆμμα¹⁰ ἐντάσσονται καί ἐξιζώνονται κάτω ἀπό τόν ὄρο Ἡσυχαστές ὁ Μιχαήλ Μολίνος καί οἱ ὀπαδοί του¹¹.

10. Βλ. Νέστορος Λάσκαρι, *Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς*, ὅπ.π., σ. 654.

11. Ὁ Ἰσπανός Ρωμαιοκαθολικός ἱερέας Μιχαήλ Μο-

λίνος (1628 - 1696) καί οἱ ἀντιλήψεις του στά πλαίσια τῆς δυτικῆς χριστιανικῆς πνευματικότητας ὀνομάστηκαν μέν Ἡσυχασμός (Quietismus), πλὴν ὁμως τό περιεχόμενο τῶν διδασκαλιῶν του, ἡ θεολογική ἀφετηρία τους καί διάφορες ἄλλες θρησκευτικῆς πρακτικῆς τῶν ὀπαδῶν του εἶναι ριζικά διαφορετικῆς καί ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη ἡσυχαστική παράδοση καί θεολογία. Βλ. Ἀρχιμ. Βασιλείου Στεφανίδου, *Ἐκκλησιαστική Ἱστορία*, Αθήναι 1978¹, σσ. 628 - 629. Παν. Χρήστου, *Ἐκκλησιαστική Γραμματολογία. Πατέρες καί θεολόγοι τοῦ Χριστιανισμοῦ*, τόμος Β', Θεσσαλονίκη 1991², σσ. 228 - 229. Christian Ertl, Molinos Miguel de, στό *Biographisch - Bibliographisches Kirchenlexikon*, Band 23 (2004), σσ. 968 - 978.

θεοῦ, σάν καί αὐτῶν τῶν εἰδωλολατρικῶν θρησκειῶν τῆς προχριστιανικῆς ἀρχαιότη-
τας. Μέ μιά ἀπίστευτη ρηχότητα στά ἐπι-
χειρήματά τους καί μέ μιά γελοία κακοποι-
ηση τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας, προσπαθοῦν
νά «ἀποδείξουν», ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός
εἶναι μιά κακέκτυπη μυθική ἐπινόηση, ἀνα-
βίωση τοῦ αἰγυπτιακοῦ θεοῦ Ὅσιρι, τοῦ συ-
ριακοῦ Ἄδωνι, τοῦ φρυγικοῦ Ἄττι καί τοῦ
Ἑλληνικοῦ Διόνυσου, οἱ ὅποιοι πιστευόταν
ὅτι «ἀναστήθηκαν» ἀπό τόν Ἄδη!

Θέλουν νά λησμονοῦν οἱ «διαπρεπεῖς»
αὐτοί ἐρευνητές, οἱ ὅποιοι ἀρέσκονται νά
αὐτοπροσδιορίζονται καί ὡς «ὀρθολογι-
στές», πῶς ἐνῶ ἐκεῖνοι οἱ ψευτοθεοί ἀνή-
κουν στή σφαῖρα τῆς πύο νοσηρῆς φαν-
τασίας καί τοῦ μύθου, ὁ Ἰησοῦς Χριστός
εἶναι πρόσωπο ἱστορικό, πέραν πάσης
ἀμφιβολίας. Θέλουν ἀκόμη νά λησμονοῦν
πῶς ὁ ὁποιοσδήποτε συσχετισμός τοῦ Χρι-
στιανισμοῦ καί ἡ σύγκρισή του μέ ὅλα τά
ἱστορικά θρησκευάματα εἶναι ἀτυχής, διότι
τό χριστιανικό μήνυμα οὐδεμία σχέση ἔχει
μέ αὐτό πού ὀνομάζεται θρησκεία στόν
ἐκτός τοῦ Χριστιανισμοῦ χῶρο.

Πάνω ἀπ' ὅλα ὅμως εἶναι τό ἀβυσσα-
λέο χάσμα στό ὑπόβαθρο τῶν «νεκρανα-
στάσεων» τῶν παγανιστικῶν «θεῶν» καί
τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Οἱ μυθολογικές
διηγῆσεις γιά τίς παγανιστικές «νεκρανα-
στάσεις» ἔχουν ὅλες ὡς βάση κάποια ἰδιο-
τέλεια καί μάλιστα εἶναι ἀναμειγμένες μέ
ἱκανοποίηση ταπεινῶν ἐνστίκτων. Ἐπίσης
ἡ «ἀνάστασή» τους εἶναι ἀποτέλεσμα ἐπέμ-
βασης ἄλλων «θεῶν», διότι ἀπό μόνοι τους
εἶναι ἐντελῶς ἀνίκανοι νά ἀναστηθοῦν.
Ἀντίθετα τό Πάθος καί ἡ Ἀνάσταση τοῦ
Χριστοῦ ἐνέχει τήν τέλεια ἀνιδιοτέλεια. Ὁ
Ἰησοῦς Χριστός, ὄντας τέλειος Θεός, δέχεται
ἐκούσια νά ὑποστῆ τόν ἐπώδυνο καί ταπει-
νωτικό σταυρικό θάνατο, γιά τή σωτηρία
τοῦ κόσμου καί ἀνασταίνεται ἀπό τούς νε-
κρούς ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς Θεός παντοδύναμος.

Γιά τοῦ λόγου τό ἀληθές θά παραθέσου-
με ἐν συντομία τούς μύθους τῶν «νεκρανα-

στημένων» παγανιστικῶν «θεῶν», γιά νά
διαπιστώσουμε τή γελοία σύγκριση πού
ἐπιχειρεῖται μέ τήν λαμπροφόρο ἀνάστα-
ση τοῦ Χριστοῦ.

Μιά ἀπό τίς προσφορότερες συγκρίσεις
εἶναι αὐτή τοῦ συριακοῦ «θεοῦ» Ἄδωνι.
Σύμφωνα μέ τό μῦθο, ἡ ψευτοθεά τοῦ
τυφλοῦ ἐρωτικοῦ ἐνστίκτου Ἀφροδίτη ἐνέ-
πνευσε σφοδρό ἐρωτικό πάθος στή Μυρ-
σίνη γιά τόν πατέρα της Θύαντα, ἐπειδή
ἐκεῖνος δέν τιμοῦσε τή «θεά» διά τῆς ἱερᾶς
πορνείας. Μέσα στήν παραφροσύνη πού
ἐνέβαλε ἡ «θεά» σ' αὐτούς πραγματοποιή-
θηκε ἡ ἐμετική αἰμομιξία, καρπός τῆς ὁποί-
ας ὑπῆρξε ὁ ὁμορφος Ἄδωνις (= Κύριος).
Αὐτόν τόν νέο ἀγάπησε παράφορα καί
ἔκαμε ἐρωμένο της ἡ Ἀφροδίτη. Ὅμως ὁ
ἕτερος ἐραστής της ὁ ἄγριος θεός τοῦ πολέ-
μου Ἄρης, ἐξαιτίας τῆς ζήλιας του, ἔστειλε
έναν ἄγριο κάπρο ὁ ὁποῖος κατασπάραξε
τόν ὁμορφο νέο, ἀρπάζοντάς τον ὁμως
ἡ θεά τοῦ Ἄδη Περσεφόνη τόν ἔσωσε. Ἡ
Ἀφροδίτη θρηνοῦσε τό χαμό τοῦ ἐραστή
της, ὁμως ἡ Περσεφόνη δέν τῆς τόν ἔδινε,
διότι τόν ἤθελε γιά τόν ἑαυτό της! Τότε ὁ
Δίας κανόνισε κάποιους μῆνες νά ἀνεβαί-
νει στόν ἐπάνω κόσμο καί νά τόν χαίρεται
ἐρωτικά ἡ Ἀφροδίτη.

Ἄς δοῦμε καί τό μῦθο τῆς «νεκρανά-
στασης» τοῦ αἰγυπτιακοῦ «θεοῦ» Ὅσιρι.
Ὁ Ὅσιρις, ἦταν ἀδελφός καί ἐραστής τῆς
Ἰσιδος, θεᾶς τοῦ ἔρωτα καί προστάτης τῆς
μαγείας, ὄντας μάγισσα ἡ ἴδια. Ὁ ἀδελ-
φός τους Τυφῶν ζήλεψε τήν εὐτυχία τοῦ
αἰμομικτικοῦ ζεύγους, διότι ἤθελε αὐτός
τήν ἀδελφή του γιά ἐρωμένη, καί γι' αὐτό
διαμέλισε τόν Ὅσιρι καί ἔριξε τά κομμάτια
του στό Νεῖλο. Ἡ Ἰσις ἀπαρηγόρητη γιά τό
χαμό τοῦ ἐραστή ἀδελφοῦ της μάζεψε τά
κομμάτια του καί μέ μαγικές τελετουργίες
τόν ἐπανέφερε στή ζωή. Ὅμως δέ βρῆκε
τά γεννητικά του ὄργανα, τά ὁποῖα ἀνα-
ζητοῦσε μάταια μέ θρήνους σέ ὅλη τή γῆ.
Χωρίς αὐτά δέ θά μποροῦσε νά ξανακάνει
ἐραστή της τόν ἀδελφό της! Πάνω σέ αὐτή

τήν αναζήτηση συστήθηκαν τά διαβόητα καί αισχρά μυστήρια τῆς «θεᾶς».

Παρόμοιος εἶναι ὁ μῦθος τοῦ φρυγικοῦ «θεοῦ» Ἄττι. Αὐτός σχετίζονταν μέ τή λατρεία τῆς Κυβέλης - Ἀγδιστῆς, τῆς ὁποίας ἦταν γιός καί ἐραστής! Αὐτή τοῦ ζητοῦσε αἰώνια ἐρωτική ἀφοσίωση. Ὅταν ὅμως αὐτός ἀθέτησε τήν ἀφοσίωσή του σ' αὐτή, προτιμώντας νά νυμφευτεῖ τήν κόρη τοῦ Μίδα, αὐτή προκάλεσε στόν ἀνυπάκουο ἐραστή της φοβερή μανία, ἐξ' αἰτίας τῆς ὁποίας ὁ τραγικός νέος αὐτοευνουχίστηκε καί πέθανε. Ἡ ἐρωτομανῆς «θεᾶ» θρηνοῦσε ἀπαρηγόρητη γιά τό κακό πού τή βρῆκε. Ὁ Δίας τή λυπήθηκε καί τῆς ὑποσχέθηκε ὅτι θά διατηρήσει τό σῶμα τοῦ Ἄττι ἀνέπαφο καί θά μποροῦσε νά κινεῖ τό μικρό του δάκτυλο! Πάνω σε αὐτόν τόν ἄθλιο μῦθο ἀναπτύχθηκαν τά φοβερά καί αίματηρά μυστήρια, κατά τά ὁποία οἱ νέοι ἱερεῖς τῆς «θεᾶς», οἱ περιβόητοι «Γάλλοι», αὐτοευνουχίζονταν ἐν μέσῳ παθολογικῆς ἔκστασης καί ἄγριων κραυγῶν. Ἐνεκα τῆς φρίκης πού προκαλοῦσε τό ἀποκρουστικό θέαμα τῶν εὐνουχισμῶν ἀπαγορεύτηκαν στά Ρωμαϊκά χρόνια!

Γνωστός εἶναι καί ὁ μῦθος τοῦ Ζαργέα - Διόνυσου. Αὐτός ἦταν καρπός τοῦ ἐμετικοῦ αίμομικτικοῦ ἔρωτα τοῦ Διός μέ τήν κόρη του Περσεφόνη. Ἡ ζηλόφθονη Ἥρα παρακίνησε τοὺς τερατώδεις τιτάνες νά τόν κατασπαράξουν, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔπαιζε ἀνέμελος, καί νά φᾶνε τίς σάρκες του. Ἡ Ἀθηνᾶ κατάφερε νά διασώσει τήν καρδιά τοῦ Διονύσου ἀπό τοὺς κανίβαλους «θεοῦς», τήν ἔφερε στό Δία, ὁ ὁποῖος τήν κατάρπιε. Κατόπιν μέ τό βιασμό τῆς Σεμέλης, κόρης τοῦ Κάδμου, γεννήθηκε ὁ νέος Διόνυσος. Αὐτό ἐννοοῦν ὡς ... ἀνάσταση!

Μελετώντας αὐτές τίς ἀνόητες μυθολογικές διηγήσεις δέ βρίσκουμε κανένα, μά κανένα στοιχεῖο πού νά εἶναι κοινό μέ τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Οἱ παγανιστικοί «θεοί» εἶναι χαμένοι μέσα στή δίνη τῶν παθῶν καί τῶν ἀδυναμιῶν τους. Ἀντίθετα

ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὑπῆρξε ἀπόλυτα ἀπαθής. Οὐδεμία νύξη γίνεται σέ ὀλόκληρη τήν ἁγία Γραφή γιά κάποιο πάθος ἢ ἀδυναμία Του. Εἶναι ὁ ὁ μόνος πού τόλμησε νά ρωτήσῃ: «**τίς ἐξ' ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας**» (Ἰωάν. 8, 46). Ὁ Σωτήρας μας δέν ζοῦσε γιά τόν ἑαυτό Του, ἀλλά γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Ὁ ἴδιος ὁμολόγησε ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου: «**Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καί εἰς τοῦτο ἐλήληθα εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ**» (Ἰωάν. 18, 37), διότι «**ἡ χάρις καί ἡ ἀληθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο**» (Ἰωάν. 1, 17). Ὁ Θεός ἀπέστειλε τόν Υἱόν Του στόν κόσμο «**ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ**» (Ἰωάν. 3, 17).

Ἄς μᾶς παρουσιάσουν οἱ θιασῶτες τοῦ παγανισμοῦ ἔστω καί μιὰ περίπτωση κάποιου «θεοῦ» πού νά νοιάστηκε πραγματικά γιά τό ἀνθρώπινο γένος καί νά θυσιάσε τή ζωή του γι' αὐτό. Ὅσο καί νά ψάξουν δέ θα βροῦν πραγματικά φιλόανθρωπο «θεό», διότι ὅλοι τους ἦταν μισάνθρωποι καί ἀπάνθρωποι. Ἀντίθετα, οἱ «θεοί» κάρφωσαν στόν Ὀλυμπο τόν εὐεργέτη τῶν ἀνθρώπων τιτάνα Προμηθέα! Στήν ἀρχαιοελληνική γραμματεία παρουσιάζονται οἱ ἄνθρωποι ὡς τραγικές ὑπάρξεις καταφρονεμένες ἀπό τήν ψευτοκοινωνία τῶν «θεῶν». Οἱ ἄνθρωποι χρησίμευαν στοὺς «θεοῦς» νά τοὺς λατρεύουν καί νά ἱκανοποιῦν μέσῳ αὐτῶν τά ταπεινά τους πάθη. Τῆ μεγαλύτερη ἀξία γιά τοὺς «θεοῦς» εἶχαν οἱ ὁμορφες θνητές, τίς ὁποῖες ἤθελαν γιά ἐρωμένες τους, ἢ τοὺς ὁμορφους νέους γιά ἐρωμένους τους (π. χ. Γανυμήδης)! Ἡ τελική κατάληξη τῆς ζωῆς τῶν θνητῶν ἦταν ὁ «**ἡερόεντας**» (ὁμιχλώδης καί σκοτεινός) Ἄδης! Σύμφωνα μέ τόν Ὅμηρο «**αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κέ θάνησιν**» (αὕτη εἶναι ἡ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων, ὅταν κάποιος πεθάνει) (Ὀμ. Ὀδύσ. Α', 214).

Τό πραγματικό ἱστορικό γεγονός τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λυτρωτῆ μας Χριστοῦ δέν ἔχει καμιά σχέση μέ ὁποιαδήποτε μυ-

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΘΕΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

του κ. Κωνσταντίνου Χολέβα,
πολιτικού επιστήμονος

(γ' μέρος)

Καί για νά δεῖτε ὅτι τελικά τό θέμα δέν εἶναι νομικό -ξεκινᾷ καί ἀπό ἰδεολογικούς φανατισμούς- θά σᾶς διαβάσω μία δήλωση πού ἔγινε πρῖν ἀπό ἀρκετά χρόνια, θά σᾶς πῶ μετά ποιός τήν ἔκανε. Ἐνα γνωστό στήν παγκόσμια ἱστορία πρόσωπο εἶχε κάνει μία δήλωση πού ἔλεγε τό ἑξῆς: «πρέπει νά καταργηθεῖ ἀπόλυτα ἀκόμα καί κάθε υπόμνηση στά ἐπίσημα ἔγγραφα σχετικά μέ τό α ἢ β θρήσκευμα τῶν πολιτῶν. Δέν πρέπει νά δίνεται καμία ἐπιχορήγηση στήν ἐπίσημη Ἐκκλησία τοῦ κράτους». Καί στή συνέχεια, «ἀπαιτοῦμε ὀλοκληρωτικό χωρισμό τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τό κράτος». Νά καταργηθεῖ λοιπόν ἀπόλυτα ἀκόμα καί κάθε υπόμνηση στά ἐπίσημα ἔγγραφα σχετικά μέ τό θρήσκευμα τῶν πολιτῶν.

1. Απομαγνητοφωνημένη ὁμιλία του στό Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως, πού γίνεται κάθε Κυριακή στό Ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς, τοῦ ὁμωνύμου προαστείου, ἀπό 11.30' π.μ. ἕως 1 μ.μ.

Θά ἔλεγε κανείς ὅτι αὐτό εἶναι, ἔτσι μᾶς τό παρουσιάζουν, ἡ βάση τῆς δημοκρατίας, ὅτι αὐτά τά λένε κάποιοι ὑπέρμαχοι τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἐρετε ποιός εἶναι ὁ πρῶτος πού τά εἶπε; Ὁ Λένιν. Ἰδρυτής ἑνός ἀθεϊστικοῦ, ὀλοκληρωτικοῦ, ἀντιδημοκρατικοῦ κράτους. Στό ἄρθρο του Σοσιαλισμός καί Θρησκεία (3/12/1905) σέ ρωσικό περιοδικό, τό ὁποῖο ὑπάρχει καί στά Ἄπαντα τοῦ Λένιν. Ὁ Λένιν λοιπόν ἀπ' τό 1905 θεσπίζει νά καταργηθεῖ ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευάτος τῶν πολιτῶν στά ἔγγραφα. Ὅλοι αὐτοί πού κόπτονται λοιπόν ὅτι εἶναι δημοκράτες, φιλελεύθεροι κλπ, εἶναι ὑπερήφανοι ὅταν ἀκολουθοῦν τίς ὁδηγίες ἑνός ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐκτέλεσε ἑκατοντάδες ἐπισκόπους, χιλιάδες κληρικούς καί ἴδρυσε ἕνα ὀλοκληρωτικό καθεστῶς; Αὐτές εἶναι οἱ δημοκρατικές ἀρχές πού ἐπικαλοῦνται ὅσοι ἐπικαλοῦνται αὐτά πού σᾶς ἔλεγα προηγουμένως; Για

θολογική παγανιστική ἐκδοχή. Ἡ λαμπροφόρος ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας εἶναι μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο γεγονός στήν ἀνθρώπινη ἱστορία, διότι αὐτό ἄλλαξε τήν πορεία τοῦ κόσμου καί μετάλλαξε τή φύση του. Ὁ Χριστός ἀπάλλαξε διά παντός τό ἀνθρώπινο γένος ἀπό τά αἰώνια τυραννικά δεσμά τοῦ Ἄδη, νικώντας κατὰ κράτος τόν ἄρχοντα τοῦ καταχθόνιου δεσποτηρίου τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν. Τώρα μπορούμε νά ρωτήσουμε μέ χαρά καί ἄρρητη εὐφροσύνη: «Ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε; Ποῦ τό κέντρον σου Ἄδη;» (Ὡσηέ 13,

14). Τήν ἀγία ἡμέρα τοῦ Πάσχα, τή στιγμή πού οἱ θλιβεροί πολέμιοι τῆς ἀναστάσεως γρυλίζοντας ξεφυλλίζουν τίς σκονισμένες μυθολογίες για νά βροῦν «κοινά στοιχεῖα» τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, μέ τίς «ἀναστάσεις» τῶν γελοίων παγανιστικῶν «θεῶν», ἐμεῖς σκιρτώντας ἀπό ἀνείπωτη χαρά καί ἀγαλλίαση, «**Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν Ἄδου τήν καθάρεισιν**», εἰς πείσμα καί καταισχύνη ὄλων των διαχρονικῶν ἐχθρῶν τοῦ πραγματικοῦ θριαμβευτῆ καί νικητῆ τοῦ θανάτου, τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μας!

νά ξέρουμε ποῦ βασιζονται, διότι στήν Εὐρώπη δέν βασιζονται.

Καί ἔρχομαι τέλος σέ μιά ἐπόμενη ἐρώτηση, σέ μιά ἐπόμενη ἐνότητα σχετικά μέ τό τί πραγματικά κάνει ἡ Εὐρώπη, τί ἐφαρμόζει ἡ Ε. Ε. ὡς πρός τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν. Πρέπει νά σᾶς πῶ ὅτι σέ ἀντίθεση μέ ἐκείνους πού διακηρῶσσουν ὅτι ἡ Εὐρώπη δέν θέλει τό μάθημα, ὅτι στήν Ε. Ε. δέν ὑπάρχει τέτοιο μάθημα, ὅτι στήν Ε. Ε. διδάσκουν μόνο θρησκευτολογία καί ἄλλα τέτοια ἀνυπόστατα, σᾶς πληροφορῶ ὅτι οἱ περισσότερες χῶρες τῆς Ε. Ε. διδάσκουν τό μάθημα καί μάλιστα μάθημα ὁμολογιακό καί ὄχι θρησκευτολογικό, δηλαδή μάθημα πού βασιζέται στήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία τῆς κάθε χώρας. Καί εἰδικά γιά τήν Ε. Ε., ἐπειδή ὑπάρχει σέ μερικούς καί ἡ ἀνησυχία «μά, μήπως ἡ Ε. Ε. ἔχει ἀντίθετη ἀποψη;» καί θά σᾶς πῶ τά ἐξῆς: Ἡ Εὐρωπαϊκή Ένωση σ' ὅλα τά ἐπίσημα κείμενά της -ἀπό τό 1997 μέχρι καί σήμερα- δηλώνει ὅτι νομοθετεῖ μέ ὁδηγίες (ντιρεκτίβες) γιά τομεῖς ὅπως ἡ οἰκονομία, τό ἐμπόριο, τό νόμισμα, κλπ. Νομοθετεῖ σέ συνεργασία μέ τά κράτη-μέλη, γιά κάποιους ἄλλους τομεῖς ὅπως ἡ μετανάστευση, ἡ ἀσφάλεια, ἡ δικαιοσύνη. Δέν νομοθετεῖ, -ἀρνεῖται ἡ ἴδια ἡ Ε.Ε. στόν ἑαυτό της νά νομοθετήσῃ- γιά θέματα ὅπως οἱ σχέσεις Ἐκκλησίας-πολιτείας, τό περιεχόμενο τῆς παιδείας καί ὁρισμένα ἄλλα.

Ξεκάθαρα -καί στήν τελευταία μεταρρυθμιστική συνθήκη πού δέν ἔχει ἀκόμη ὀλοκληρωθεῖ διότι κόλλησε στήν Ἰρλανδία-, σ' ὅλα τά ἐπίσημα κείμενά της ἡ Ε. Ε. λέει: Οἱ σχέσεις κράτους-ἐκκλησίας καί τό περιεχόμενο τῆς παιδείας -τό τί διδάσκει κάθε χώρα στήν παιδεία της- εἶναι θέμα τῆς ἐθνικῆς ταυτότητας κάθε λαοῦ, διότι ὁ Ἰρλανδός ἔχει τόν Καθολικισμό, ὁ Ἕλληνας τήν Ὀρθοδοξία, ὁ Γάλλος ἔχει τή Γαλλική Ἐπανάσταση καί εἶναι σεβαστά.

Ἐπιπλέον καί ἐμπράκτως, στά σχολεῖα πού ἡ ἴδια ἡ Ε. Ε. χρηματοδοτεῖ γιά τούς

ὑπαλλήλους της -γιατί ὑπάρχουν χιλιάδες ὑπάλληλοι Ἕλληνες, Βέλγοι, Σουηδοί, Γερμανοί πού εἶναι ὑπάλληλοι στίς Βρυξέλλες, στό Στρασβούργο, στό Λουξεμβούργο καί ἀλλοῦ- στά σχολεῖα τῆς Ε. Ε. ἀπό τήν Α' Δημοτικοῦ ὑπάρχει ὑποχρεωτικό μάθημα θρησκευτικῶν. Ἡ Ε. Ε. λοιπόν στά σχολεῖα πού ἡ ἴδια ἰδρύει καί χρηματοδοτεῖ ἔχει βάλει τόν ἀρμόδιο Ἐπίτροπο -ένας ἀπ' τούς Ἐπιτρόπους τῆς Κομισσιόν εἶναι ἀρμόδιος σέ συνεργασία καί μέ τίς μεγάλες χριστιανικές ἐκκλησίες- καί τό μάθημα διδάσκεται ὡς ἐξῆς: Ἀπό τήν Α' Δημοτικοῦ λένε στούς γονεῖς: Τί εἶστε ἐσεῖς; Οἱ Ἕλληνες, οἱ ἐκ Κύπρου Ἕλληνες, οἱ Βούλγαροι, κλπ. θά κάνετε σ' αὐτή τήν αἴθουσα μάθημα Ὀρθόδοξο χριστιανικό καί θά ἔρθει Ὀρθόδοξος δάσκαλος εἴτε κληρικός εἴτε λαϊκός πού θά ὀρίσει ἡ ἐκεῖ Μητρόπολις τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Βελγίου, Γαλλίας κλπ.). Δίπλα θά ἔρθει ρωμαιοκαθολικός δάσκαλος γιά Ἰταλούς, Ἰσπανούς, Πορτογάλους, δίπλα ὁ λουθηρανός καί οἱ ὑπόλοιποι θά διδαχθοῦν ὑποχρεωτικό μάθημα ἠθικῆς. Δέν θές νά κάνεις Ὀρθοδοξία ἢ Καθολικισμό; Ἠθική μέ τετράδια, βιβλία, ἀπουσιολόγιο, ἔλεγχο, βαθμολογία καί αὐστηρή ἐκμάθηση γιά νά ὑπάρχει καί γί' αὐτούς κάποιο μάθημα ἠθοπλαστικό.

Κι αὐτό συνεχίζεται καί στίς πέντε τάξεις τοῦ δημοτικοῦ -πέντε τάξεις ἔχει τό δημοτικό στά εὐρωπαϊκά σχολεῖα- καί ἐπτά τοῦ γυμνασίου-λυκείου. Αὐτό μᾶς λέει ὅτι πρῶτον ἡ Ε. Ε. δέν θέλει θρησκευτολογία -ἀνακρίβεις μᾶς λένε ὅσοι μᾶς προτείνουν θρησκευτολογία- καί δεύτερον ὅτι καί γιά τούς ἀπαλλασσόμενους, ὑπάρχει μάθημα Ἠθικῆς. Ἄρα ἡ Ε. Ε. θεωρεῖ ὅτι τό σχολεῖο ἔχει καί ἠθοπλαστικό χαρακτήρα. Κανείς δέν πρέπει νά χάνει τήν ἐπαφή του μέ τήν ἔννοια τῆς ἠθικῆς, τῶν ἠθικῶν ἀξιών. Κι ἂν δέν εἶσαι χριστιανός, θά σοῦ κάνουν ἕνα μάθημα ἠθικῆς πού καί αὐτό καλυμμένα, συγκεκαλυμμένα χριστιανικές ἀξίες περνᾷ.

Ἐπιπλέον θά σᾶς πῶ ὅτι ἂν μελετήσετε τὰ εὐρωπαϊκὰ σχολεῖα τοῦ Λουξεμβούργου, ὅπου ὑπάρχουν πάρα πολλοί Ἕλληνες εὐρωπαϊκοὶ, ὄχι μόνον διδάσκουν τὰ Ὁρθόδοξα θρησκευτικά, ἀλλά καί περισσότερη Ὁρθόδοξη ὕλη ἀπ' ὅτι διδάσκουμε στά ἑλληνικά σχολεῖα.

Στά σχολεῖα πού ἡ ἴδια ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐνωση χρηματοδοτεῖ στό Λουξεμβούργο διδάσκονται τή Θεία Λειτουργία ἀπ' τό πρωτότυπο, τήν Καινή Διαθήκη ἀπ' τό πρωτότυπο κι ἄλλα βιβλία, τὰ ὅποια δέν διδασκόμεθα στά ἑλληνικά σχολεῖα. Ἄς μή μᾶς λένε λοιπόν ὅτι ἡ Εὐρώπη ζητεῖ τήν θρησκαιολογία.

Εἶναι γνωστό σ' ὅσους παρακολουθοῦν τὰ ἐκπαιδευτικά ἢ τὰ νομικά ζητήματα ὅτι ἡ μεγαλύτερη χώρα τῆς Εὐρώπης, ἡ Γερμανία, μέσα στό σύνταγμα της προβλέπει ὑποχρεωτικό μάθημα θρησκευτικῶν καί μάλιστα ὁμολογιακό. Ἡ Γερμανία εἶναι ἕνα παράδειγμα τό ὅποιο ξεχνοῦν νά μᾶς θυμίσουν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι φωνάζουν γιά τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν. Τό Σύνταγμα προβλέπει ὅτι τό μάθημα εἶναι ὑποχρεωτικό. Βεβαίως, εἶναι ὑποχρεωτικό γ' αὐτούς πού ἀνήκουν στίς ἀναγνωρισμένες θρησκείες στή Γερμανία καί διδάσκεται κυρίως ἀπό ρωμαιοκαθολικούς ἢ εὐαγγελικούς καί τώρα τελευταῖα καί ἀπό Ὁρθόδοξους δασκάλους, ἐάν συγκεντρωθεῖ ἱκανός ἀριθμός Ὁρθόδοξων. Οἱ ἀπαλλασσόμενοι παρακολουθοῦν μάθημα ἠθικῆς ὑποχρεωτικό -μέ τετράδια, βιβλία-, πού ὁ βαθμός ἀναγράφεται καί στόν ἔλεγχο. Οἱ καθηγητές εἶναι ἀμειβόμενοι ἀπό τό κράτος καί τήν ὕλη τῶν βιβλίων τῶν θρησκευτικῶν τήν ἐγκρίνουν οἱ ἀντίστοιχες ἐκκλησίες, δηλαδή ἡ Ὁρθόδοξη, ἡ Εὐαγγελική καί ἡ Ρωμαιοκαθολική.

Καί σ' ἄλλες χώρες ὑπάρχει τό ἴδιο: Στήν Ἰταλία, ἡ νομοθεσία προβλέπει ὅτι ἐπειδή ἡ ταυτότητα, ἡ κουλτούρα καί ὁ πολιτισμός τοῦ λαοῦ βασίζεται στόν Ρωμαιοκαθολικισμό, γ' αὐτό καί τό μάθημα τῶν

θρησκευτικῶν θά εἶναι κι ἐδῶ ὁμολογιακό, ρωμαιοκαθολικοῦ θρησκευματος καί δόγματος. Ἡ μόνη χώρα, ἡ ὅποια διδάσκει θρησκαιολογία σ' ὅλη τήν Εὐρώπη, εἶναι ἡ Ἀγγλία. Ἡ Ἀγγλία εἶναι ἡ μόνη χώρα καί αὐτό δείχνει ὅτι τό θέμα τῆς θρησκαιολογίας εἶναι ἀποτυχημένο. Ἐάν ἦταν ἐπιτυχημένη ἡ θρησκαιολογία, δηλαδή πέντε σελίδες Ὁρθοδοξία, πέντε Ἰσλάμ, πέντε Βούδας, πέντε ἀπό ἄδω, πέντε ἀπό ἄκει, ποιές ἠθικές ἀξίες τελικά καλλιεργεῖ; Ὄταν μιλοῦμε μέ βάση τήν Ὁρθοδοξία μιλοῦμε μέ βάση τό Εὐαγγέλιο καί τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ὄταν μιλοῦμε γιά μιὰ θρησκαιολογία, τότε, ἄς ἀνοίξει μιὰ ἐγκυκλοπαίδεια νά διαβάσει τί εἶναι ὁ Ἰνδουισμός, θά τοῦ τά ποῦμε καί στή Β' Λυκείου, θά τοῦ τά ποῦμε καί στήν Ἱστορία, ἄς αὐξήσουμε κάποιες σελίδες περισσότερες. Ποιές ἠθικές ἀξίες καλλιεργεῖ ἡ θρησκαιολογία; Καμιά. Τό παιδί βγαίνει μέ ἕνα χάος ὅτι αὐτά εἶπε ὁ Χριστός, ἀλλά ὁ Μωάμεθ εἶπε ὅτι μπορεῖς νά ἔχεις καί περισσότερες γυναικες καί κάποιος ἄλλος εἶπε... καί χίλια δυό ἄλλα. Τελικά τί θά τοῦ μείνει; Ἐνα πράγμα συγκεχυμένο. Γ' αὐτό καί ἐπαναλαμβάνω, σ' ὅλη τήν Εὐρώπη τό μάθημα εἶναι ὁμολογιακό πλήν τῆς Ἀγγλίας πού εἶναι θρησκαιολογικό. Γιατί τό ἄκανε αὐτό ἡ Ἀγγλία; Ἐπειδή θέλει νά διδάξει καί ἀρκετά στοιχεῖα τοῦ Ἰσλάμ γιά νά ἐνσωματώσει τούς πολλούς μουσουλμάνους πού ἔχει ἢ καί ἰνδουιστές πού ἔχει μέσα στήν κοινωνία, μέσα στό σχολεῖο. Στήν πράξη ὅμως δέν τό πέτυχε αὐτό. Ἀπέτυχε ἡ θρησκαιολογία. Διότι εἶδαμε τὰ τελευταῖα χρόνια ὅτι πάρα πολλοί Ἀγγλοὶ ὑπήκοοι φανατικοὶ μουσουλμάνοι προέβησαν καί σέ ἐνέργειες ἀντικανονικές, παράνομες καί ἐγκληματικές πολλές φορές, ἐνῶ εἶχαν φοιτήσει σέ ἀγγλικά σχολεῖα.

Ἡ Ἀγγλία μέ τήν ἐλπίδα νά ἐνσωματώσει καί τούς μουσουλμάνους, νά μή τούς κάνει φανατικούς, ἔκανε τό μάθημα θρησκαιολογικό. Δέν πέτυχε! Μάλιστα,

ειδικά για τή θρησκευολογία υπάρχει και ή περίφημη παρέμβαση ενός σπουδαίου παιδαγωγού, πού δέν είναι θεολόγος, του κυρίου Γεωργίου Μπαμπινιώτη, πρώην πρυτάνεως του Πανεπιστημίου Αθηνών, και νύν προέδρου του Έλληνικού Ίδρυματος Πολιτισμού, ό όποιος λέει: «Είναι καιρός νομίζω νά συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι μία θρησκεία και μία Έκκλησία πού συνυπάρχει, συμπορεύεται, αγωνίζεται και συμπάσχει μέ τον λαό αυτής της χώρας επί 1600 χρόνια -έννοω τήν Ορθόδοξη Χριστιανική Έκκλησία- έχει μιá βαθύτατη ιστορική και ύπαρξιακή σχέση μ' αυτόν τό λαό πού της δίνει μιá ξεχωριστή θέση και στή συνειδησή του και στήν παιδεία του. Όποιοι δέν τό καταλαβαίνουν αυτό και θέλουν νά διδάσκεται στά σχολεία μας αντί της πίστης μας και της Ορθόδοξης εκκλησιαστικής παράδοσής μας αποκλειστικά και μόνο μιá γενική και άοριστη ιστορία των θρησκειών πού υπάρχουν στον κόσμο -τί πιστεύουν οί Ίνδοί λόγω χάριν, οί Άφρικανοί, οί Άραβες, οί Κινέζοι και άλλοι- αυτοί σκέπτονται άντιστορικά και άνιστόρητα. Και κυρίως δέν φαίνεται νά έχουν άντληφθει τή σχέση του άπλου Έλληνα μέ τήν πίστη του, μέ τήν Έκκλησία, μέ τους άγιους του, μέ τίς μεγάλες θρησκευτικές γιορτές, μέ τό πανηγύρι του χωριού του, μέ τά μοναστήρια, μέ τήν παράδοση γενικά της θρησκείας μας. Ο λαός πιστεύει -λέει ό Γεώργιος Μπαμπινιώτης-, κάποιιο από αυτούς πού φωνασκούν δέν πιστεύουν. Αυτό είναι άπόλυτα δικαίωμά τους. Δέν επιτρέπεται όμως νά συγχέουν τήν προσωπική τους άντίληψη μέ δήθεν προοδευτικές ιδέες, ελεύθερης σκέψης, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κλπ. Και κυρίως δέν επιτρέπεται νά μή σέβονται τήν ιστορία, τήν πίστη και τήν παράδοση ενός όλόκληρου λαού».

Έκείνο τό επιχείρημα πού ακοῦμε συχνά από τους όπαδούς του άθρησκου ή ουδέτεροθρησκου σχολείου είναι ή Γαλλία. Άπ'

όλη τήν Εὐρώπη δέν βλέπουν τί γίνεται στή Γερμανία, στήν Ίταλία, δέν βλέπουν ότι πρώην κομμουνιστικές χώρες έπαναφέρουν τά Ορθόδοξα θρησκευτικά, δέν βλέπουν ότι ή Ρουμανία τά επανέφερε, ή Σερβία τά επαναφέρει δοκιμαστικά, ή Ρωσία τά επαναφέρει σέ όρισμένες περιοχές εκεί πού ζούν μόνο Ορθόδοξοι, ή Βουλγαρία τό συζητά. Πρό ήμερών συζητείτο στή Βουλή και ή Έκκλησία της Βουλγαρίας επιμένει τό μάθημα νά είναι όμολογιακό Ορθόδοξο. Τήν ώρα λοιπόν πού όλες οί πρώην κομμουνιστικές χώρες δοκίμασαν τήν άθειστική διδασκαλία και επανέρχονται στά θρησκευτικά, κάποιιο αντί νά δούν τίς 26 υπόλοιπες χώρες της Ε. Ε. ή τίς σαράντα-τόσες της Εὐρώπης γενικά, μένουν στή Γαλλία. Και μās λένε, νά ή Γαλλία. Γι' αυτούς, αυτό είναι τό πρότυπο. Η όποία Γαλλία ζει ακόμα μέ τή Γαλλική Έπανάσταση, πού έβλεπε κληρικό και του 'βαζε μιá πέτρα στό λαιμό και τον βούλιαζε στή λίμνη. Βέβαια, είχε διαπράξει και σφάλματα ή ρωμαιοκαθολική εκκλησία μέ τή φεουδαρχική της νοοτροπία. Έν πάση περιπτώσει, κάποιιο ζούν άκόμη στή Γαλλική Έπανάσταση και στον φανατικό άντικληρικαλισμό. Δέν φταίμε όμως έμεις γι' αυτό. Άλλά άκόμη και ή ίδια ή Γαλλία, ή όποία άπ' τό 1905 κατήγησε κάθε σχέση του κράτους μέ τήν όποιαδήποτε εκκλησία, κι αυτή αναθεωρεί. Στή Γαλλία, δέν είναι τόσο άπλά τά πράγματα όσο μās τά παρουσιάζουν. Πρώτον, ό Σαρκοζί, άφου δέχθηκε εισήγηση από σοσιαλιστή πρώην ύπουργό -άρα και τά δύο μεγάλα κόμματα της Γαλλίας συμφωνούν- άποφασίζει ότι -ήταν λάθος πού τά παιδιά δέν έχουν έπαφή μέ τή θρησκεία στό σχολείο. Τώρα συζητούν τήν επάνοδο κάποιας μορφής μαθήματος θρησκευτικών. Επιπλέον, αυτό πού σās είπα ισχύει μόνο για τά δημόσια σχολεία της Γαλλίας και πάλι προσέξτε. Κάθε Τετάρτη επιτρέπεται νά έρχεται κληρικός της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας και νά κάνει

κήρυγμα εκτός μαθήματος, ἄρα τό σχολεῖο παραχωρεῖ τήν αἴθουσα ἐάν τό ζητήσουν ὀρισμένοι γονεῖς. Ἄρα γίνονται θρησκευτικά, ἀπλῶς δέν εἶναι μέσα στό πρόγραμμα, δέν ἐξετάζονται. Ἄλλο στοιχεῖο ἐπιπλέον: τό 90% τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων στή Γαλλία ἀνήκουν στή Ρωμαιοκαθολική ἐκκλησία. Ὅλοι ἐκεῖνοι πού κυβερνοῦν σήμερα τή Γαλλία κι ὁ Σαρκοζί καί ἡ κυρία Σεγκολέν Ρουαγιαλ -ἀκόμη καί ἡ ἡγέτις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος- ἔχουν δηλώσει ὅτι: ἐμεῖς τελειώσαμε τά ρωμαιοκαθολικά σχολεῖα καί διδαχθήκαμε θρησκευτικά καί δέν μᾶς ἔβλαψε καθόλου ὅτι κάναμε θρησκευτικά. Μᾶς ἔχει βοηθήσει στό νά ἔχουμε κάποιες ἀρχές στήν πολιτική μας, στήν κοινωνική μας ζωή κλπ.

Ἔτσι λοιπόν θά πρέπει νά ξέρουμε ὅτι αὐτό πού ἰσχυρίζονται γιά τή Γαλλία δέν εἶναι ἀπόλυτο. Ναί, ὑπάρχει μία νομοθεσία, ἀλλά στό κάτω-κάτω ὀφείλεται σέ ἄλλους λόγους, ἱστορικούς. Καί πάλι τό ἀναθεωροῦν καί πάλι τό ἀμφισβητοῦν, κι ἐγώ διερωτῶμαι, γιατί πρέπει στήν Ἑλλάδα -πού βασίσθηκε στόν ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, στόν Κολοκοτρώνη, στόν Μακρυγιάννη-, γιατί πρέπει ἐμεῖς μ' αὐτή τήν παράδοση νά ἀκολουθήσουμε μία τελείως διαφορετική παράδοση; Οἱ Γάλλοι δημιούργησαν κράτος ἐλεύθερο ἀγωνιζόμενοι κατά τῆς τότε ἐκκλησίας τους, αὐτή ἦταν ἡ Γαλλική Ἐπανάσταση, ἦταν μία ἀντιεκκλησιαστική κίνηση, μέ βάση ἀθεϊστικές καί περιέργες ιδέες, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες δημιουργήσαμε ἐλεύθερο κράτος ἀγωνιζόμενοι ὑπό τό ρᾶσο, μαζί μέ τό ρᾶσο καί ἀγωνιζόμενοι γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν Ἁγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία.

Κυρίες καί κύριοι, στό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, ὅσοι ἀντιτίθενται, βάλλουν γενικά κατά τῆς ἀνθρωπιστικῆς παιδείας. Βάλλεται ἤδη καί ἡ ἱστορία μας. Στήν Κύπρο αὐτή τή στιγμή γίνεται μιά προσπάθεια νά ἀφελληνισθεῖ ἡ ἱστορία μέ

τό ἐπιχείρημα ὅτι θά μᾶς ἀγαπήσουν οἱ Τουρκοκύπριοι ἐάν κόψουμε τήν πολλή ἑλληνική ἱστορία. Καί εἶναι λάθος καί ἀντέδρασαν καί οἱ φιλόλογοι καί οἱ δάσκαλοι καί εὐτυχῶς ἀκόμη δέν πέρασε αὐτή ἡ νομοθεσία. Βάλλεται ἡ ἱστορία, βάλλονται τά θρησκευτικά ἀπό μιά μειοψηφία θορυβώδη, βάλλεται ἡ γλώσσα μας, βάλλεται ἡ ἀνθρωπιστική παιδεία. Ὅρισμένοι νομίζουν ὅτι ἡ παιδεία θά πρέπει νά παράγει ἀνθρώπους ρομπότ μέ πολλές πληροφορίες, πολλά νούμερα στό μυαλό, πολλά στοιχεῖα ἐγκυκλοπαιδικά.

Δέν ἀρνοῦμαι καί τό computer -νά τό μάθουν τά παιδιά- καί τήν ξένη γλώσσα. Ἀλλά μόρφωση σημαίνει διαμόρφωση χαρακτηριστῆρος. Μόρφωση σημαίνει νά διαπλάσω πάνω ἀπ' ὅλα ἡθος. Σχολεῖο σημαίνει αὐτό πού ἔλεγε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός. Καί γιά μᾶς παράλληλα μέ τό Σύνταγμα τῆς χώρας μας, ὑπάρχει ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας. Τί ἔλεγε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς γιά τό σχολεῖο; Νά στέλνετε τά παιδιά σας στό σχολεῖο νά μαθαίνουν γράμματα ἑλληνικά, διότι στά ἑλληνικά εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας καί στά ἑλληνικά εἶναι τό Εὐαγγέλιο καί ἀπ' τό σχολεῖο τό παιδί θά μαθαίνει τί εἶναι ὁ Χριστός, τί εἶναι ἡ Παναγία, τί εἶναι οἱ Ἅγιοι.

Γιά μᾶς λοιπόν παράλληλα μέ τούς νόμους τούς ἰσχύοντες πού σεβόμεθα, ὑπάρχει καί ἡ παρακαταθήκη τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ὁ ὁποῖος ἀγωνίσθηκε καί ἔχυσε τό αἷμα του γιά νά ἔχουμε παιδεία καί νά ἔχουμε σχολεῖα Ὁρθόδοξα καί ὄχι ἀποχριστιανοποιημένα καί ὄχι ἀφελληνισμένα. Ἐμεῖς λοιπόν θέλουμε ἓνα μάθημα Ὁρθόδοξο χριστιανικό, τό ὁποῖο νά καλλιιεργεῖ τήν ἀγάπη στόν συνάνθρωπο, νά καλλιιεργεῖ τήν πραγματική δημοκρατία, τήν κοινωνική ἀλληλεγγύη, ἓνα μάθημα πού θά διδάσκει τά παιδιά μας νά μὴν εἶναι ρατσιστές, νά μὴν εἶναι φανατικοί, διότι ἡ Ὁρθόδοξη χριστιανική πίστη εἶναι

Η ΑΝΑΙΡΕΣΗ, ΤΗΣ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ,... Ω ΑΝΑΙΡΕΣΗ!

τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἑταιρία τοῦ «δούλου» πιστὴ στοὺ καθῆ-
κον πρὸς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς δὲν σταματᾶ
νὰ ἐτοιμάζει τὴν «πνευματικὴ τροφή». Ἡ
συγκεκριμένη αὐτὴ «τροφή» προσφέρεται
ἀποκλειστικῶς στοὺς ὀπαδοὺς καὶ ὄχι στοὺ
εὐρὺ κοινό. Εἶναι ἀπὸ τὶς «ἐσωτερικὲς Σκο-
πιές».

2008. «Σκοπιά» 15-10-08, σελ. 32: «*Εβραί-
ους 11, 13-16. Ποια πόλη περιμένε ο Αβρα-
άμ; Δεν επρόκειτο για κατά γράμμα πόλη
αλλά για συμβολική. Ο Αβραάμ περιμένε
την «ουράνια Ιερουσαλήμ» η οποία απαρτί-
ζεται από τον Ιησού και τους 144.000 συγ-
κυβερνήτες του. Αυτοί οι συγκυβερνήτες
στην ουράνια δόξα τους αναφέρονται επί-
σης ως «η αγία πόλη, η Νέα Ιερουσαλήμ».
(Εβραίους 12: 12. Αποκάλυψη 14: 1, 21: 2). Ο
Αβραάμ απέβλεπε σε ζωή κάτω από τη δια-
κυβέρνηση της βασιλείας του Θεού».*

Στὴν πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολή, στὰ ὡς
ἄνω ἐδάφια καθὼς καὶ στοὺ ἐδάφιο IB' 22,
μᾶς παρουσιάζεται ὁ θρίαμβος πάντων
τῶν δικαίων πνευμάτων νὰ βρίσκονται
στὴν «ἐπουράνιο Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς μυ-
ριάδες ἀγγέλων...». Αὐτὸς εἶναι ὁ παράδει-
σος, αὐτὴ ἦταν ἡ ἐλπίδα ὄλων των δικαίων
τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ὄχι μόνο τῶν
144.000, αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ προσδοκία καὶ ὁ

προορισμὸς τῶν Χριστιανῶν· ἡ ἀγία πόλη
ἢ ἐπουράνιος, ἢ ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἢ νέα
Ἱερουσαλήμ ἢ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ πλησίον τοῦ Τριαδικοῦ
Θεοῦ. Δὲν ἀναφέρει ἡ Ἁγία Γραφή ὅτι θὰ ζή-
σει ὁ Αβραάμ καὶ οἱ ἄλλοι δίκαιοι στὴ γῆ,
μαζὶ μὲ τὶς μυριάδες τῶν ἀγγέλων, γιατί τὸ
ἐδάφιο πού παραθέτει ἀναφέρει καὶ γιὰ μυ-
ριάδες ἀγγέλων. Ἐπίσης ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς
στοὺ εὐαγγέλιο τοῦ Ματθαίου, ἐδάφιο Η' 11,
εἶναι σαφὴς ὅταν κηρύττει τὸν προορισμὸ
τῶν δικαίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης - «Σᾶς
λέγω δὲ ὅτι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖν ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ θέλουσι καθίσει
μετὰ τοῦ Αβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Σελ. 32: «*Ποια ἦταν η “χαρά που είχε
τεθεῖ μπροστά (στον Ιησού)”» για την οποία
“υπέμεινε ξύλο βασανισμού”. Ἦταν η χαρά
του να βλέπει τι θα επιτελούσε η διακονία
του -πράγματα ὅπως ο αγιασμός του ονόμα-
τος του Ιεχωβά, η δικαίωση της κυριαρχίας
του Θεού και η απολύτρωση της ανθρωπι-
νης οικογένειας ἀπὸ το θάνατο. Επίσης ο
Ιησοῦς **ἀπέβλεπε** στην **ανταμοιβή**, του να
κυβερνήσει¹ ως βασιλιάς και να υπηρετή-*

1. Σ. Σ. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

ἀκριβῶς ἢ μόνη διδασκαλία πού μπορεῖ
σήμερα νὰ δώσει στὰ παιδιά μας μία ἀγω-
γὴ παράλληλα μ' ὅλα τὰ ἄλλα μαθήματα.
Εἶναι τό κατ' ἐξοχὴν μάθημα διαπλαστικὸ
ἥθους καὶ ἀνθρώπινης προσωπικότητας.

Δὲν εἶναι ἀνόητοι οἱ ὑπόλοιποι εὐρωπαϊ-
κοὶ λαοὶ πού τό διατηροῦν τό μάθημα τῶν
θηρησκευτικῶν καὶ τό ἐπαναφέρουν μετὰ

ἀπὸ δεκαετίες ἀθεϊσμοῦ. Ἐμεῖς θὰ πρέπει
νὰ τό σεβασθοῦμε, νὰ τό διατηρήσουμε
ἀπὸ σεβασμὸ κυρίως καὶ στοὺς νόμους
μας καὶ στὴν παράδοσή μας, ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ ἀγάπη στὰ παιδιά μας, τὰ ὅποια ἀνα-
ζητοῦν «πηγὴν ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζω-
ὴν αἰώνιον».

Σᾶς εὐχαριστῶ.

σει ως αρχιερέας προς όφελος της ανθρωπότητας».

Αναφέρει τὸ IB' 2 τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς «ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὅστις ὑπὲρ τῆς χαρᾶς τῆς προκειμένης εἰς αὐτὸν ὑπέφερε σταυρὸν καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην καὶ ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ». Μᾶς νουθετεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος νὰ ἔχουμε σὰν πρότυπο τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος καὶ πίστη μᾶς δίνει, ἀλλὰ καὶ μᾶς βοηθάει νὰ τὴν ἀυξάνουμε καὶ νὰ τὴν κάνουμε τέλεια. Βλέπομε τὸν Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνῶ εἶχε στῆ διάθεσή Του τὴν χαρὰ, τὴν ἄφησε καὶ ὑπέμεινε γιὰ ἐμᾶς τὸν σταυρὸ, καταφρονώντας τὴν αἰσχύνην, τὴν περιφρόνηση, τὴν κακὴ γνώμη, πού εἶχαν οἱ ἄνθρωποι γιὰ τὸν σταυρικὸ θάνατο. Μὲ ἀγάπη ὑπέφερε ὅλο τὸ μαρτύριο, ὥστε νὰ ἀνεβάσει τὴν ἀνθρώπινη φύση στὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς. Εἶναι τελείως διαφορετικὸ τὸ νόημα στὸ ὁποῖο ὁδηγεῖ ὁ «δούλος» τοὺς ὀπαδοὺς του ἀπὸ αὐτὸ τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Λέει ἡ «Σκοπιὰ», ὅτι ὁ «Ἰησοῦς ἀπέβλεπε στὴν ἀνταμοιβή του νὰ κυβερνήσει ὡς βασιλιάς καὶ συνεχίζοντας γράφει, νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς Ἀρχιερέας πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητας. Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς βασιλιάς γεννήθηκε (Ματθ. ἐδάφιο Β' 2). Ὁ προφήτης Ζαχαρίας στὸ ἐδάφιο Θ' 9 προφητεύει: «Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών... ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται πρὸς σέ, αὐτὸς εἶναι δίκαιος καὶ σώζων, πρᾶϋς, καὶ καθήμενος ἐπὶ ὄνου, καὶ ἐπὶ πώλου υἱοῦ ὑποζυγίου». Τὸ ἴδιο διαβάζομε καὶ στὸ ἐδάφιο Ματθ. ΚΑ' 4, 5. Καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης γράφει στὸ ἐδάφιο IB' 13, 15: «Τὴν ἐπαύριον ὄχλος πολὺς... ἔκραζον Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ».

Ἡ «Σκοπιὰ» ὁμῶς μᾶς παρουσιάζει ἕναν Ἰησοῦ Χριστὸ ἰδιοτελεῖ, ὁ ὁποῖος ἀποβλέποντας σὲ προσωπικὰ ὀφέλη καὶ περιμένοντας τὴν ἀνταμοιβή του θυσιάζεται.

Σὲ ἕνα τέτοιο «χριστὸ» καλεῖ τοὺς ὀπαδοὺς νὰ πιστεύσουν ἢ «Σκοπιὰ». Δὲν εἶναι βεβαίως αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τῆς Ἁγίας Γραφῆς, μαζὶ μὲ τὸν ὁποῖο ἔζησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ δίδαξαν καὶ θυσιάστηκαν γιὰτὶ κατενόησαν τὸν δρόμο πού ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν, αὐτὸν πού Ἐκεῖνος ἐχάραξε. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκούσια θυσίασε τὸν ἑαυτὸν Του, ἀπὸ ἀγάπη εἰσῆλθε σὲ ἕνα χῶρο πού δὲν τοῦ ἄρμοζε, στὸν χῶρο τοῦ πόνου, τῆς αἰσχύνης, τοῦ θανάτου. Εἶχε δεδομένη τὴν προκειμένη χαρὰ. Εἶχε τὴν προαιώνια δόξα ὡς Θεός, αὐτὴ δὲν Του ἀφαιρέθηκε ποτέ. Καὶ ὁ σταυρὸς Του ἦταν ἡ «δόξα» Του, πού συνεχίστηκε ἔπειτα μὲ τὸν θάνατο Του καὶ μετὰ τὸν θάνατο, ἡ ἀνάσταση, μὲ κορυφαία στιγμή τὴν ἔνδοξη ἀνάληψή Του. Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς τῶν Χριστιανῶν ὁ γεμάτος ἀγάπη, ἡ ἴδια ἢ Ἀγάπη.

2008. «ΕΥΠΙΝΑ» Οκτώβριος 2008, σελ. 24: «Ὁ Θεός εἶναι Πνεῦμα... αὐτὴ ἡ δήλωση ἀποκαλύπτει μιὰ βασικὴ ἀλήθεια γιὰ τὴ μορφή ἢ ἀλλιῶς τὴ φύση τοῦ Θεοῦ -αὐτὸς εἶναι πνεῦμα. (Ἰωάννης 4: 19-24). Ὡστόσο, ὁ Θεός περιγράφεται στὶς Γραφές ὡς ξεχωριστὸ άτομο. Το ὄνομά του εἶναι Ἰεχωβά (Ψαλμὸς 83: 18). Ὁρισμένοι ἀναγνώστες τῆς Γραφῆς λένε ὅτι βρίσκονται σὲ σύγχυση ἀναφορικὰ μὲ τὴν φύση τοῦ Θεοῦ. Εφόσον ὁ Θεός εἶναι ἀόρατο πνεῦμα καὶ ὄχι υλικὸ ὄν, γιὰτὶ υπάρχουν περικοπές στὴν Γραφή οἱ ὁποῖες μιλοῦν γιὰ τὸν Θεὸ **σαν** νὰ ἔχει μάτια, ἀφτιά, μύτη, καρδιά, βραχίονες, χέρια, δάκτυλα καὶ πόδια; Οἱ λόγιοι ἀποκαλοῦν τέτοιους ὀρους ἀνθρωπομορφικούς, λέξη πού σημαίνει ὅτι κάτι περιγράφεται ἢ γίνεται ἀντιληπτό μὲ μορφή καὶ ιδιότητες ἀνθρώπου... Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ θεωροῦμε τέτοιους ὀρους, κυριολεκτικούς, ὅπως ἀκριβῶς δὲν θεωροῦμε κυριολεκτικές ἀναφορές πού κάνει ἡ Γραφή στὸν Θεὸ ὡς “βράχο”, “ἥλιο” καὶ “ασπίδα”».

Μὲ ἐκπληξὴ διαβάσαμε τὸ ὡς ἄνω κείμενο τοῦ «δούλου». Εἶναι μιὰ **νέα διδα-**

σκαλία, «νέο φῶς», γιατί ή «Σκοπιά» ἔως τώρα κήρυττε τελείως διαφορετική διδαχή για τή φύση τοῦ Θεοῦ. Στό βιβλίο της «Μπορεῖτε...» ἀναπτύσσει τήν παλαιά διδαχή της:

1982 & 1993. «Μπορείτε να ζείτε...» σελ. 36: «Ἐνώ οι περισσότεροι λένε ότι πιστεύουν στον Θεό, πολλοί δεν τον θεωρούν σαν πραγματικό πρόσωπο. Είναι; Ὅπως καταλαβαίνουμε εκεί που υπάρχει νοημοσύνη υπάρχει και διάνοια. Και ξέρουμε ότι εκεί που υπάρχει διάνοια υπάρχει εγκέφαλος **σ' ένα σώμα συγκεκριμένου σχήματος.** Γι' αυτό η μεγάλη διάνοια που είναι υπεύθυνη για όλη τη δημιουργία ανήκει στη μεγάλη προσωπικότητα, τον Παντοδύναμο Θεό. Αν και δεν έχει υλικό σώμα, έχει πνευματικό. Ἐνα πνευματικό πρόσωπο έχει σώμα; **Ναι, γιατί η Βίβλος λέει: "Εἶναι σώμα ζωϊκόν και εἶναι σώμα πνευματικόν" Α' Κορινθίους ΙΕ' 44. Ιωάννης Δ' 24».**

Αὐτή ή διδασκαλία, ή παλαιά πλέον, ἔδινε και ἐδάφια για νά στηρίξει τὸ κήρυγμά της και Γραφικά. Ὅμως τὸ ἐδάφιο Α' Κορινθίους ΙΕ' 44, πού ἐπικαλεῖται, ὀμιλεῖ για τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν και τήν ἀλλαγὴ τοῦ σαρκικοῦ σώματος σὲ πνευματικό. Δὲν ἀναφέρει τίποτα για τήν φύση τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀπορία για αὐτή τήν παλαιά διδαχή εἶναι, πῶς ὁ «δοῦλος» γνωρίζει και τὸ συγκεκριμένο σχῆμα αὐτοῦ τοῦ σώματος; Ἐτσι, ή νέα ἔλλαμψη φωτὸς ἀναιρεῖ τήν προηγουμένη.

Συνεχίζοντας, ή «Σκοπιά» ἐρωτᾷ: «Ἐχει Γένος ο Θεός;» και ή ἀπάντηση εἶναι: «Ὅπως ακριβῶς δεν πρέπει να κατανοούμε κυριολεκτικά τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά που αποδίδονται στο Θεό, ἔτσι και η χρήση αρσενικού γένους για την περιγραφή του Θεοῦ δεν πρέπει να θεωρεῖται κυριολεκτική... Η χρήση του χαρακτηρισμοῦ "Πατέρας" στη Γραφή μας βοηθάει να κατανοήσουμε ότι ο Δημιουργός μας μπορεί να παραλληλιστεί με ἕνα στοργικό και συμπνευματικό ἀνθρώπινο Πατέρα... η Γραφή υποδηλώνει

πως εκείνοι που καλούνται να εἶναι συγκληρονόμοι με τον Χριστό... δεν αναμένουν να διατηρήσουν το ἀνθρώπινο φύλο τους ως να δοξαστούν ως πνευματικοὶ γιοὶ του Θεοῦ. Ο ἀπόστολος Παῦλος τους υπενθύμισε ότι δεν υπάρχει αρσενικό οὔτε θηλυκό στις τάξεις τους ὅταν γίνουν δοξασμένοι γιοὶ του Θεοῦ...», Γαλάτες 3: 26, 28».

Ἡ ἔταιρία ἀποδεικνύει πάλι τήν προχειρότητα με τήν ὁποία χρησιμοποιεῖ τήν Ἁγία Γραφή, ἐρμηνεύοντας τὰ ἐδάφια ἀνάλογα με ἐκεῖνο πού θέλει νά κηρύξει στους ὁπαδούς της, ἀδιαφορώντας για τήν κακοποίησή τοῦ ἱεροῦ κειμένου. Ὁ «δοῦλος» ἀσεβεῖ. Ἡ «νέα ἀποκάλυψη!» Ὁ Θεός δὲν ἔχει φύλο. Ἀκόμη, παρουσιάζει και τοὺς συγκληρονόμους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (144.000) νά ἔχουν πληροφορηθεῖ ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, ὅτι στήν οὐράνια δόξα τους σάν γιοὶ τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ ἔχουν ἀνθρώπινο φύλο, και παρθέτει ἀπὸ τήν Πρὸς Γαλάτας τὰ ἐδάφια Γ' 25, 28 με νόημα ξένο πρὸς τήν Γραφή.

Διαβάζουμε στήν Πρὸς Γαλάτας Γ' ἐδάφια 26, 28: «Διότι πάντες εἴσθε υἱοὶ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἐπειδὴ ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς Χριστόν, Χριστόν ἐνεδύθητε. Δὲν εἶναι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος δὲν εἶναι ἄρσεν και θῆλυ, διότι πάντες σεῖς εἴσθε εἷς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Τὸ μήνυμα τῆς ἔταιρίας τὸ ὁποῖο ἀπευθύνει συνεχῶς, δὲν εἶναι τὸ φύλο τοῦ Θεοῦ -ἀν εἶναι δυνατόν- οὔτε τὸ φύλο τῶν 144.000, ἀλλὰ ὅτι μόνον αὐτοὶ οἱ 144.000 εἶναι οἱ δοξασμένοι πνευματικοὶ γιοὶ τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἐνισχύεται συνεχῶς ή ἐξάρτηση, πού θέλει νά ἔχουν οἱ ὄχλοι ἀπὸ τὸν «πιστὸ και φρόνιμο δοῦλο», ἀπὸ τὸν ὁποῖο και περιμένουν τήν σωτηρία.

Ὅμως εἶδαμε ὅτι στήν Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή (ἐδάφια Γ' 26, 28) ὁ ἀπόστολος ἀναφέρεται σὲ ὅσους «ἐβαπτίσθησαν εἰς Χριστόν», μεταξύ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει καμία διάκριση, γιατί πάντες εἶναι «εἷς ἐν Χριστῷ».

Αλλά, στο σύντομο χρονικό διάστημα από τις 8-10-08, στο «ΕΥΓΙΝΑ» έως την 1-2-09 στη «Σκοπιά» ο «δούλος» δέχεται καινούργιες «αλήθειες». Διέγραψε την «αλήθεια» της 8-10-08 του «ΕΥΓΙΝΑ» και επιστρέφει στην παλαιά, του 1982-93, που δίδασκε από το «Μπορείτε...». Το νέο αυτό «φῶς» απευθύνεται σε όλους, δὲν προέρχεται ἀπὸ κάποια «ἔσωτερικὴ Σκοπιά».

2009. «Σκοπιά» 1-2-09: «Ο ΙΗΣΟΥΣ δεν αναφέρθηκε ποτέ στον Θεό σαν να επρόκειτο για κάποια αφηρημένη δύναμη... Είναι αλήθεια ότι “κανένας άνθρωπος δεν έχει δει ποτέ τον Θεό” και ότι ο Θεός “είναι Πνεύμα”. (Ιωάννης 1: 18. 4: 24). Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο Θεός δεν έχει κανενός είδους σώμα ή καμιά μορφή. Η Αγία Γραφή μας λέει: “Αν υπάρχει φυσικό σώμα, υπάρχει και πνευματικό”. (1 Κορινθίους 15: 44). Έχει, λοιπόν ο Θεός πνευματικό σώμα; Ναι. Όταν ο Ιησούς αναστήθηκε, “μπήκε... στον ίδιο τον ουρανό, για να εμφανιστεί τώρα μπροστά στο πρόσωπο του Θεού, για εμάς”. (Εβραίους 9: 24). Αυτό μας διδάσκει σημαντικά στοιχεία για τον Θεό. Πρώτον, έχει τόπο κατοίκησης. Δεύτερον, είναι Πρόσωπο, όχι απλώς μια απροσδιόριστη δύναμη που κατοικεί παντού.

Εξήλθα από τον Πατέρα και έχω έρθει στον κόσμο. Και πάλι, αφήνω τον κόσμο και πηγαίνω στον Πατέρα (Ιωάννης 16: 28). Ο Ιησούς πίστευε ότι ο Θεός είναι πραγματικό Πρόσωπο που ζει, σε συγκεκριμένο μέρος».

Διαβάζοντας την «Σκοπιά» της 1-2-09 παρατηρούμε ακριβώς την επανάληψη από το «Μπορείτε...» του 1982. Ποια είναι ή αιτία που προκάλεσε πάλι αυτή την αλλαγή σε τόσο σύντομο χρόνο; Πάλι περιορίζει τὸν Θεὸ Πατέρα σὲ ἓνα συγκεκριμένο τόπο, ἀφοῦ μᾶς λέει ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει τόπο κατοίκησης. Αποτέλεσμα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἄρνηση τῆς πανταχοῦ παρουσίας Του. Τὴν ὁποία (πανταχοῦ παρου-

σία) ἀρνεῖται κατηγορηματικὰ ἡ «Σκοπιά». Ὅσον ἀφορᾷ στὴν φύση τοῦ Θεοῦ, δίνει ξανά τὸ ἐδάφιο ἀπὸ τὴν Α' Πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ (ἐδάφιο ΙΕ' 44), τὸ ὁποῖο διαβάζομε ἀπὸ τὴν Αγία Γραφή, «σπείρεται σῶμα ζωικὸν (σῶμα «φυσικὸ») στὴ «Μετάφραση Νέου Κόσμου», ἀνίσταται σῶμα πνευματικόν. Εἶναι σῶμα ζωικόν καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν». Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅμως στὸ ἐδάφιο 35, θέτει μία ἐρώτηση πού ἴσως θὰ ἔθετε κάποιος: «ἀλλὰ θέλει τις εἰπεῖν. Πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; Καὶ με ποῖον σῶμα ἔρχονται;». Ἄρα, στὸ ἐδάφιο 44 πρόκειται γιὰ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἀναφέρθηκε καὶ προηγουμένως. Σὲ τί λοιπὸν ἀφορᾷ τὸ ἐδάφιο αὐτὸ τὴν φύση τοῦ Θεοῦ;

Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο θέλει νὰ κηρύξει ἡ Σκοπιά; Μήπως ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει σῶμα ζωικὸ τὸ ὁποῖο ἀπέθανε καὶ κατόπιν ἀναστήθηκε ὡς πνευματικὸ; Γιατί τὸ μήνυμα τῆς Αγίας Γραφῆς στὴν Α' Πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ, ἐδάφιο ΙΕ' 44, τὸ ὁποῖο δίνει ὁ «δούλος», εἶναι αὐτό. Ἐξομοιώνει δηλαδὴ ἡ «Σκοπιά» τὸν ἄκτιστο Θεό, τὸν Δημιουργὸ τῶν πάντων, μετὴν κτιστὴ πραγματικότητα, τὸν ἄνθρωπο;

Τί κατανοοῦν οἱ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», ἀπὸ αὐτὴν τὴ διδασκαλία, γιὰ τὴν φύση τοῦ Θεοῦ; Ποιὰ εἶναι τελικὰ αὐτὴ ἡ φύση, τὴν ὁποία καλοῦνται νὰ κηρύξουν στὰ σπίτια κάνοντας τὸ περίφημο «ἔργο»;

Ἐχουν ἀναλογιστεῖ οἱ ἀδελφοί μας αὐτοί, ὅταν ἀσκοῦν τὴν «ἀγνή λατρεία» (γιὰ τὸν «δούλο»), γιὰ ποιὰ ἀπὸ ὅλες τὶς διδασκαλίες τῆς ἐταιρίας, σχετικὰ μετὴ φύση τοῦ Θεοῦ μιλοῦν; Θέλει ὁ Θεὸς νὰ διδάσκονται ψευδεῖς διδασκαλίες στὸ ὄνομά του;

Ἐρωτήματα θέτομε, μετὰ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας. Ἴσως ἴδουν τὰ ἀδιέξοδα στὰ ὁποῖα ὀδηγοῦνται ἀπὸ τὸν «δούλο» καὶ θελήσουν νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας.

«ΠΑΙΔΙΑ INDIGO» ΚΑΙ «ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ '83»

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη

(α' μέρος)

Οί άπανταχοῦ λάτρεις τῆς συνωμοσιο-λογίας, τοῦ ἔξωπραγματικοῦ καί τοῦ παρά-δοξου θά τρίβουν σίγουρα τά χέρια τους μέ τή στροφή τῆς θεματολογίας τοῦ «συμπα-θοῦς» τηλεπαρουσιαστή κ. Κώστα Χαρδα-βέλλα, πού πρίν λίγα χρόνια ξεκίνησε μέ τίς «Πῦλες τοῦ ἀνεξήγητου» καί σήμερα συνεχίζει μέ τόν «Ἀθέατο κόσμος». Βέβαια, ἐκεῖνοι πού χαίρονται ἰδιαίτερος εἶναι οἱ άπανταχοῦ άποκρυφιστές καί νεοεποχίτες, πού μέσα άπό τήν «τηλεθέαση Χαρδαβέ-λλα» καί χωρίς νά προσπαθοῦν ἰδιαίτερα, μποροῦν νά περνοῦν άνετα τά καταστρο-φικά μηνύματά τους, διαβρώνοντας τόν άτυχο τηλεθεατή όλο καί περισσότερο.

Τό θέμα τῶν «παιδιῶν indigo» -κι ἡ ἑλληνική ἔκδοχή του, τῶν «παιδιῶν τοῦ '83»- δέν εἶναι σημερινό. Ἔχουν καί τά δύο άπασχολήσει ἔρευνητές -σοβαροῦς καί μή- καθώς καί τούς περιεργους τοῦ εἶδους άπό πολύ παλαιότερα. Ὁ κ. Χαρδαβέλλας ὁμως τούς ἔκανε τή χάρη νά τά βγάλει άπ' τήν άφάνεια, άφοῦ αὐτό τό φαγητό άκόμη καί ξαναζεσταμένο, τρώγεται εὔκολα άπό πολλούς...

Ἀλλά, ἄς ξεκινήσουμε μέ «τά παιδιά τοῦ '83».

Δύο προσεγγίσεις προβάλλονται σχετι-κά μέ τό θέμα.

Ἡ πρώτη -κατά τόν Γιάννη Φουράκη, πού λανσάρισε τή «θεωρία» αὐτή πρίν 4 χρόνια- προβάλλει τόν ισχυρισμό, ὅτι 98 ἑλληνόπουλα, πού γεννήθηκαν τόν Ἀπρί-λιο τοῦ 1983 εἶναι «θυγατέρες καί νιοί άρ-χαίων Ἑλλήνων ἡμίθεων καί ἡρώων». Ὁ ισχυρισμός αὐτός ἐντάσσεται στό χῶρο τῶν «ἐλιτίστικων θεωριῶν» ἢ ἄν προτιμᾶ-τε, τῶν «μεσιανικῶν», ὁμως παραπέμπει

καί στό ἄλλο άμφιλεγόμενο ζήτημα: στήν ἔρευνα τοῦ θέματος περί «indigo kids» («παιδιῶν indigo»).

Ἡ δεύτερη προσέγγιση ἀναφέρεται στήν άμφισβήτηση -άπό άποκρυφιστικούς κύκλους κι άπό τούς λάτρεις τοῦ «μετα-φυσικοῦ» καί τῆς συνωμοσιολογίας- τοῦ ρόλου τῶν ἐρωτηματολογίων, πού μοιρά-στηκαν σέ κάποια παιδιά, στήν άμφισβή-τηση τῆς προστασίας τῆς άνωσυμίας τους καί στήν άμφισβήτηση τῆς δήλωσης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν -πρός τούς γονεῖς καί μαθητές- ὅτι ἡ ἔρευνα «Διευρωπαϊκό πρό-γραμμα: Βιολογικά, κλινικά καί γενετικά χαρακτηριστικά, πού προάγουν τή σωματι-κή ὑγεία» διεξαγόταν ταυτόχρονα καί σέ ἄλλες Εὐρωπαϊκές χῶρες, κι ὄχι μόνο στήν Ἑλλάδα.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀμέσως μετά τήν ἔκπομπή τοῦ Κώστα Χαρδαβέλλα, «Οἱ πῦλες τοῦ Ἀνεξήγητου», τό Σάββατο, 3 Δεκεμβρίου 2005¹, μέ θέμα «τά παιδιά τοῦ '83», «κύμα προβληματισμοῦ» ξέσπασε σέ κάποιους άπό τούς τηλεθεατές πού τήν πα-ρακολούθησαν. Τά ὑποτιθέμενα στοιχεῖα, πού προέκυψαν άπό τήν ἔκπομπή ἐκείνου τοῦ Σαββάτου λέγεται ὅτι προκάλεσαν ἐν-διαφέρον σέ γονεῖς καί παιδιά.

Σέ κάποια άπό τά παιδιά αὐτά ἐκδη-λώθηκε φόβος ἢ ἐνθουσιασμός μετά τήν δημοσιοποίηση τῆς ὑπόθεσης. Ἡ λογική θά ἦταν νά κρατήσουν μιά μάλλον οὐδέ-τερη στάση, διότι ἄν θελήσουν νά δοῦν τό ὅλο θέμα «μεταφυσικά» -ὅπως τό παρου-σιάζει ὁ Γιάννης Φουράκης- ἴσως ἀντιμε-τωπίσουν προβλήματα προσωπικότητας

1. <http://www.akrovates.com/forums/t-640.html>

καί ψυχικές διαταραχές. Έτσι κι ἄλλιῶς κανείς λογικά σκεπτόμενος ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά δεχτεῖ μιὰ θεωρία περὶ «Ἑλλήνων ἡμίθεων»!

Ὅσοι ἀποφασίσουν νά διερευνήσουν τὸ ζήτημα περαιτέρω θά πρέπει νά προσανατολίσουν τὴν ἔρευνά τους πρὸς τὴν ἐκδοχή τοῦ καλοστημένου συνωμοσιολογικοῦ πάζλ.

Ἀλλά, ἄς δοῦμε περισσότερες λεπτομέρειες:

Εἶναι, λοιπόν, μιὰ ἀπὸ τίς γνωστότερες ὑποθέσεις συνωμοσιολογίας στὸν ἑλλαδικὸ χῶρο καί αὐτὴ μέ τὴν κωδικὴ ὀνομασία «τά παιδιά τοῦ '83». Τὸ συγκεκριμένο θέμα παρουσίασε, ὅπως ἤδη εἶπαμε, ὁ «ἐρευνητής» καί «συγγραφέας» Γιάννης Φουράκης τὴν περίοδο 2001-2002, προβάλλοντάς το στό βιβλίο του: «Πυρραϊθέριον Ἑλλήνων Ὅραμα» καί στή μακροσκελῆ συνέντευξη, πού ἔδωσε στό περιοδικό «Strange» τὸν Μάιο 2002.

Ἡ ἔρευνά μας αὐτὴ δέν ἔχει σκοπὸ νά ἀναλύσει σέ βάθος τίς πεποιθήσεις τοῦ κ. Φουράκη. Εἶναι ὅμως ἀναγκαῖο νά ἀναφερθοῦμε μέ συντομία στήν παράξενη αὐτὴ θεωρία του, ἢ ὅποια δικαιολογεῖται ἀπόλυτα ἀπὸ τὴν «πίστη»(;) του στήν ὑπαρξη τῆς «Ομάδας Ε», μιᾶς φανταστικῆς παρέας Ἑλλήνων «ὑπερηρώων», πού συνάδει ἀπόλυτα μέ σενάρια ἐπιστημονικῆς φαντασίας.

Σύμφωνα, λοιπόν, μέ τὴ «θεωρία Φουράκη», 98 ἑλληνόπουλα, πού γεννήθηκαν τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1983, εἶναι «θυγατέρες καί υἱοὶ ἀρχαίων Ἑλλήνων ἡμίθεων καί ἡρώων». Ὅπως «ἐξηγεῖ» ὁ κ. Φουράκης στή συνέντευξή του στό «Strange»: «ἐγεννήθησαν μέ ἰδιαίτερα γονίδια καί κατὰ συνέπεια χαρίσματα καί προτερήματα. Ταῦτα δέ καί πολλά ἄλλα ἔφεραν καί φέρουν καί λόγω τῶν κατὰ τὴν γέννησίν των (σύλληψίν των) ἐπικρατούντων τότε -τό 1982- συγχρόνως γαλαξιακῶν, ἀστρικῶν καί πλανητικῶν συνόδων, συζυγιῶν καί συντεταγμένων». Ὁ κ. Φουράκης «ἀποσαφηνίζει» πῶς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ παρατηρήθηκε ἓνα γεγονός

-πού σχετίζεται μέ τὸν ἐρχομὸ κοσμικῆς ἀκτινοβολίας- «πού πραγματοποιεῖται κάθε 343 ἔτη μέ ἀποκλειστικὸ ἐπίκεντρο τῶν ἐπιρροῶν καί ἐπιδράσεων τῆς τὸν εὐρύτερο αἰγαιακὸν χῶρο». Ὅλα τα παραπάνω φαντάζουν σίγουρα «δυσνόητα» γιὰ νά μὴ τὰ χαρακτηρίσουμε ἐξωφρενικά.

Ἡ «θεωρία Φουράκη» περιλαμβάνει καί ἄλλες παραμέτρους, πού δέν εἶναι τοῦ παρόντος. Θά παραθέσουμε ὅμως τὴν κατηγορία, πού ἐξαπέλυσε μιὰ κατηγορία, πού ἔστρεψε ἐναντίον «διαφόρων ἀνθελληνικῶν κύκλων, πού ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια πασχίζουν γιὰ τὸν ἐντοπισμὸ καί τὴν “ἐξολόθρευση” αὐτῶν τῶν παιδιῶν μέ τίς ἀνεπτυγμένες ἱκανότητες». Ὁ κ. Φουράκης ὑποστηρίζει ὅτι τὰ συγκεκριμένα παιδιά δέχονται -ἀπὸ τίς μικρὲς τάξεις τοῦ δημοτικοῦ ἕως καί σήμερα- διάφορα ἐρωτηματολόγια τὰ ὅποια περιέχουν ἐρωτήματα, πού κρίνονται -κατὰ τὴν ἀποψή του- ἰδιαίτερος «ὑποπτα» καθὼς καί προσκλήσεις γιὰ ἐξετάσεις αἵματος -σέ ἀνύποπτες, δῆθεν, στιγμές καί χωρὶς προφανῆ αἰτία- ἀπὸ διάφορους φορεῖς.

Ὡς βασικὸ ἐπιχείρημα τοῦ ἀνωτέρω ἰσχυρισμοῦ ἀναφέρεται ἐρωτηματολόγιο, πού ἀπεστάλη ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία καί τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν πρὶν μερικὰ χρόνια σέ παιδιά πού γεννήθηκαν κατὰ τὴν ἐν λόγω περίοδο. Τὸ ἐρωτηματολόγιο εἶχε τίτλο «Διευρωπαϊκὸ πρόγραμμα: Βιολογικά, κλινικά καί γενετικά χαρακτηριστικά πού προάγουν τὴ σωματικὴ ὑγεία». Τὸ ἐρωτηματολόγιο αὐτὸ φέρει τίς ὑπογραφές τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Νικολάου Ματσανιώτη καί τῆς Ἀναπληρώτριας Καθηγήτριας τῆς Παιδιατρικῆς κ. Χρῦσας Μπακούλου. Ἐνῶ δέν κατηγορεῖ ὁ κ. Φουράκης τοὺς δύο καθηγητὲς ὡς ἐνόχους -τούς θεωρεῖ ἀπλᾶ ὡς ὄργανα, πού χρησιμοποίησαν «ἐξωεπιστημονικοὶ, ἀνθελληνικοὶ κύκλοι»-, ὑποστηρίζει πῶς τὰ συγκεκριμένα ἐρωτηματολόγια κυκλοφόρησαν χωρὶς τίς ὑπογραφές τῶν δύο ἐπιστημόνων ἀπὸ παραθησκευτικὲς σέκτες, ὅπως τῶν Σαηεντολόγων, Λάϊους,

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

**Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΗΜΙ-
ΟΥΡΓΕΙ ΝΕΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΠΑΡΑ-
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ**

Στή γαλλική έφημερίδα ΛΕ ΦΙΓΚΑΡΟ της 19/5/2009 έδωσε συνέντευξη ο βουλευ-

τής Ζώρζ Φενές, Πρόεδρος της «Διυπουργικής Έπιτροπής Έπιτηρήσεως και Αγώνα κατά των Παραθρησκευτικών Έκτροπών» στή Γαλλία. Η Έπιτροπή λειτουργεί από τό 1995 και έχει καταγράψει όλες τίς σέκτες και παραθρησκείες, οί όποιες δρούν στή

Ροδοσταύρων, Κριναετών, Μαρτινιστών² κ.ά., κάτι τό όποιο δέν μπορεί άφ' ενός νά έπιβεβαιωθεί, αλλά και άποτελεί άφ' έτέρου άπαραδέκτη γενίκευση και άγνοια τής ύπόστασης, λειτουργικής δομής και τρόπου δράσης των έν λόγω παραθρησκευτικών / άποκρυφιστικών όργανώσεων.

Ένδιαφέρον παρουσιάζει ή άπάντηση, πού δόθηκε από τόν Ακαδημαϊκό κ. Νικόλαο Ματσανιώτη, λίγους μήνες άργότερα στό περιοδικό «Τρίτο Μάτι», τόν Νοέμβριο 2002, όπου του ζητήθηκε νά σχολιάσει τίς άπόψεις Φουράκη.

Λέει, μεταξύ άλλων ό κ. Ματσανιώτης: «Τό σχόλιό μου στους ίσχυρισμούς του κ. Φουράκη είναι ότι διαθέτει ίκανή εύφυΐα, άφου έντεχνα άποφεύγει τήν άμεση δυσφήμισή μου, άπονέμοντάς μου όμως έμμεσα τόν τίτλο του άφελους» ... «Στό διευρωπαϊκό πρόγραμμα πού άναφέρεστε, μετέχει πλύν τής Ελλάδας, ή Αγγλία, ή Δανία και ή Φινλανδία» ... «Ο μήνας Απρίλιος έπελέγη τυχαία και οί πληροφορίες πού συγκεντρώθηκαν άφορούσαν στό 8,5% του συνόλου των γεννήσεων του έτους. Ο τύπος αυτός τής μελέτης έπιδημιολογικά χαρακτηρίζεται ως "cross sectional" ("άντιπροσωπευτικού δείγματος") και είναι πανομοιότυπος μέ τίς περιγενετικές μελέτες πού έχουν διεξαχθεί στίς προηγούμενες εύρωπαϊκές χώρες». Και ολοκληρώνει: «Θεωρώ σκόπι-

μο νά σās θυμίσω ότι αυτού του μεγέθους έπιδημιολογικές έρευνες δέν άσχολούνται μέ μεμονωμένα άτομα αλλά μέ τό σύνολο των πληροφοριών, προκειμένου νά άπαντηθούν έπιστημονικά έρωτήματα πού στήν προκειμένη περίπτωση είναι ή ύπόθεση ότι ή ποιότητα και ή διάρκεια ζωής επηρεάζονται από παράγοντες πού αρχίζουν νά δρούν από τήν ένδομήτρια περίοδο».

Αυτά ήταν τά σημαντικότερα από όσα άνέφερε ό κ. Ματσανιώτης.

Μετά τήν προβολή των «Παιδιών του '83», φυσικό ήταν νά έλθει στήν έπικαιρότητα και τό θέμα «των παιδιών indigo».

Στίς 13 Ιανουαρίου 2007, από τήν τηλεοπτική έκπομπή του κ. Χαρδαβέλλα: «Πύλες του Άνεξήγητου», προβλήθηκε ή θεωρία περί «παιδιών indigo», μιá κλασική **νεοεποχίτικη** θεωρία.

Η έκπομπή παρουσίασε τό θέμα θετικά -χωρίς έπιστημονική «κάλυψη» και χωρίς νά άκουστέ ή άντίθετη άποψη- και μέ μόνο κριτήριο τήν όπτική κάποιων γονιών, πού γεμάτοι ένθουσιασμό βλέπουν στά μονάκριβα παιδιά τους, τούς αυριανούς σωτήρες του πλανήτη, τούς μελλοντικούς ήγέτες, φιλοσόφους, ποιητές... και μαζί μέ τούς συνηθισμένους «είδικούς», πού κατά κανόνα προσκαλούνται στά «παράθυρα» για νά μπερδέψουν άκόμη περισσότερο τά πράγματα. Η άλήθεια δέν είναι όμως τόσο άπλή όσο παρουσιάστηκε.

(Τό τέλος, στό έπόμενο).

2. <http://astro.forumup.com/about532-astro.html>

Γαλλία και θεωρούνται επικίνδυνες για τη Δημοκρατία, την κοινωνία και τα Δικαιώματα του Άνθρώπου. Ο κ. Φενές δηλώνει, ότι η έπιτροπή εργάζεται για τη σύνταξη νέου και ενημερωμένου καταλόγου, ο οποίος θα περιλαμβάνει όλες τις ομάδες με δομή σέκτας και θα περιγράφει τις μεθόδους τους, τον τρόπο δράσης και την εμπλοκή τους με τη Δικαιοσύνη. Ο κ. Φενές εξήγησε ότι αναμένει την έγκριση του Προέδρου της Δημοκρατίας για να δώσει τον κατάλογο στη δημοσιότητα μέσω Διαδικτύου. Απαντώντας σε άλλες ερωτήσεις, ο Γάλλος βουλευτής τονίζει ότι το Υπουργείο Υγείας ανησυχεί από τη διείσδυση των παραθρησκείων στο χώρο της ψυχοθεραπείας, ενώ το Υπουργείο Έθνικης Παιδείας ανησυχεί από την παρουσία των σεκτών στο χώρο της επαγγελματικής εκπαίδευσης ως στελεχών επιχειρήσεων.

Αυτά από τη Γαλλία...

Κι εμείς ερωτούμε: εκ μέρους της Έλληνικης Πολιτείας ποιά μέριμνα λαμβάνεται για την ενημέρωση και προστασία του Έλληνα πολίτη από τις έκτροπές των νεοφανών ολοκληρωτικών και παραθρησκευτικών ομάδων;

ΙΑΜΑΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ - ΕΛΙΞΙΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Είναι πάγια τακτική των φορέων του αποκρυφισμού και της «Νέας Έποχής» τό ανακάτεμα των αποκρυφιστικών και έναλλακτικών πρακτικών και διδασκαλιών με τις διδασκαλίες της Έκκλησίας, σε μία προσπάθεια να παρασύρουν άνυποψίαστους πιστούς στην παγίδα τους ότι, δήθεν, δέν υπάρχουν διαφορές μεταξύ Έκκλησίας και «Νέας Έποχής».

Έτσι, για μία ακόμη φορά εμπλέκονται τά Έλληνικά Μοναστήρια και ειδικά τό Άγιον Όρος με προϊόντα έναλλακτικά, πού διαφημίζονται από γνωστό αποκρυ-

φιστικό διαδικτυακό τόπο (site) τόν «Όνειρόκοσμο»¹. Είναι δέ χαρακτηριστική ή φρασεολογία πού χρησιμοποιείται ώστε να εμπλακούν «εί δυνατόν και οί εκλεκτοί»: «*Η Μοναστηριακή Φυτοθεραπεία είναι η πιο αναπτυγμένη μορφή φυτοθεραπείας στην Ελλάδα. Στηρίζεται στις ιδιότητες ελληνικών βοτάνων, γεγονός που την καθιστά ιδιαίτερα αποτελεσματική μιας και το θεραπευτικό αποτέλεσμα αυτών των βοτάνων είναι καταγεγραμμένο στο DNA του ελληνικού πληθυσμού*»².

Τα Ιάματα Μοναστηρίων είναι μια σειρά 12 φυτοθεραπευτικών αλοιφών από βότανα της ελληνικής γης και αιθέρια έλαια. Οι συνταγές τους είναι παραδοσιακές συνταγές από ελληνικά μοναστήρια της Μακεδονίας, της Πελοποννήσου, της Κρήτης, της Δυτικής Στερεάς Ελλάδας» λέει τό σχετικό διαφημιστικό κείμενο, ενώ σε άλλα σημεία του ιστοτόπου διαφημίζονται, μεταξύ άλλων, βιβλία της αποκρυφιστριας Dion Fortune –όπως τό «Εισαγωγή στην Τελετουργική Μαγεία» κ. ά.³, ή «Εγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικών & Παραφυσικών Έμπειριών»⁴, ή «Μαντική Τέχνη του Ταρώ» της Παρά-Ψυχο-Κοινωνιολογικής Έταιρείας Έλλάδος⁵, «Αίθερικοί Μετατροπείς» βασισμένοι στην «Όργονομία» του Βίλχελμ Ράιχ»⁶, τό «Κέντρο Φυσικής Καλλιέργειας», πού βασίζεται στις βουδιστικές αντιλήψεις του Masanobu Fukuoka και από τό όποιο εκπαιδεύονται πολλά σχολεία ανά την Ελλάδα⁷, τό «Ma-

1. http://www.onirocosmos.gr/e-shop/index.php?option=com_virtuemart&Itemid=44

2. Σ. Έ. Οί ύπογραμμίσεις δικές μας.

3. http://www.onirocosmos.gr/e-shop/index.php?option=com_virtuemart&Itemid=29

4. http://www.onirocosmos.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=103&Itemid=110

5. Στο ίδιο.

6. http://www.onirocosmos.gr/e-shop/index.php?option=com_virtuemart&Itemid=7

Βλέπε και: «Διάλογος», τ. 23, Ιαν.-Μάρ. 2001, σσ. 13-16 & τ. 24, Απρ.-Ιούν. 2001, σσ. 13-16.

7. Βλέπε και: «Διάλογος», τ. 48, Απρ.-Ιούν. 2007, σσ. 28-30.

gick e-shop», μέ πλήθος αποκρυφιστικά προϊόντα, βιβλία και υπηρεσίες και πολλά άλλα αποκρυφιστικά και νεοεποχίτικα καθώς και παραπομπές (σύνδεσμοι) σέ αποκρυφιστικές ιστοσελίδες άλλων φορέων⁸.

Η προσπάθεια διείσδυσης στό χώρο τής Εκκλησίας και στίς συνειδήσεις τών πιστών, από τίς δυνάμεις του αποκρυφισμού και τής «Νέας Έποχής» λαμβάνει πλέον μορφή χιονοστιβάδας, όμως «ζεϊ Κύριος» κι αυτός είναι ή έλπίδα και τό στερέωμά μας.

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ

Τό επάγγελμα του Γραφίστα, ένα ένδιαφέρον, προσοδοφόρο και καταξιωμένο επάγγελμα, δέν μπορούσε, φυσικά, νά ξεφύγει από τήν αλλοίωση, πού έχει έπιφέρει σέ όλους τούς τομείς τής ζωής του ανθρώπου ή «Νέα Έποχή του Ύδροχόου».

Έτσι, διαβάζουμε σέ ιστοσελίδα του διαδικτυακού τόπου τής αποκρυφιστικής οργάνωσης «Ονειρόκοσμος»⁹:

«Η Γραφιστική είναι μία από τις αρχαιότερες και, ταυτόχρονα, μια από τις πιο σύγχρονες μορφές τέχνης ...

Εμείς είμαστε σε θέση να αναγνωρίζουμε τις ανάγκες της σημερινής αγοράς και προσεγγίζουμε την κάθε περίπτωση με μοναδική οργάνωση και ξεχωριστή ευαισθησία. Μοναδικό μέλημά μας είναι οι καλαισθητες λειτουργικές λύσεις που ανταποκρίνονται πλήρως στις ανάγκες κάθε επιχείρησης ή οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας που χρήζει προβολής.

Έτσι, για όλους τους παραπάνω λόγους, αποφασίσαμε να διαφοροποιηθούμε σε σχέση με τους περισσότερους συναδέλφους μας. Αρχίσαμε να εφαρμόζουμε πρώτο-

τυπες τεχνικές¹⁰ προκειμένου να εκμεταλλευτούμε προς όφελος των πελατών μας κάθε μορφή γνώσης που μπορεί να βοηθήσει την εξέλιξή μας.

Ένα από τα "μυστικά όπλα" μας είναι η εφαρμογή τεχνών όπως το περίφημο Feng Shui¹¹...

Η τέχνη του Feng Shui αποτελεί ένα μοναδικό βοήθημα στα χέρια του σύγχρονου γραφίστα. Αναγνωρίζουμε τη μεγάλη αξία της αρχαίας αυτής τέχνης και την μελετάμε για να την θέσουμε στην υπηρεσία σας! Η όλη διαδικασία βασίζεται σε κάποια προσωπικά στοιχεία του πελάτη (όπως π.χ. η ημερομηνία γέννησης) αλλά και στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του επιτηδεύματός του. Πρόκειται για μία αρκετά πολύπλοκη διαδικασία που φέρνει όμως τα μέγιστα δυνατά αποτελέσματα αφού συνδυάζει την σύγχρονη γραφιστική με την πανάρχαια γνώση της χωροθεσίας.

Και αυτό είναι μόνο ένα από τα πολλά που μπορούμε να κάνουμε για εσάς...

Ένας καινούργιος δρόμος εξέλιξης ανοίγει τώρα για την επιχείρησή σας!..

*Είναι ίσως αναγκαία μιά μικρή έπεξηγήση για τούς αναγνώστες μας, πού δέν είναι έξοικειωμένοι μέ τήν κινέζικη αυτή διδασκαλία και πρακτική του **Feng Shui** (Φένγκ Σουϊ), πού βασίζεται και στην κινέζικη αστρολογία.*

Φένγκ Σουϊ, λοιπόν, κατά τήν Lillian Too, «δασκάλα» του Φένγκ Σουϊ σημαίνει: «άνεμος και νερό» και «Αποτελεί ένα ζωτικό και παρακινητικό συστατικό της σοφίας της αρχαίας Κίνας - μια επιστήμη πού πάει πίσω τουλάχιστον 4,000 χρόνια. Είναι ένα κράμα αρχαίας σοφίας, μυστικιστικών πεποιθήσεων, κουλτούρας και γνώσης του σώματος βασισμένο στη συμπαντική ενέρ-

8. http://www.onirocosmos.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=166&Itemid=158

9. http://www.onirocosmos.gr/e-shop/index.php?option=com_virtuemart&Itemid=39

10. Σ. Ε. Οί υπογραμμίσεις, δικές μας.

11. Βλέπε και: «Διάλογος», τ. 19 (σ. 30-31), τ. 22 (σ. 40-41), τ. 33 (σ. 37) και τ. 34 (σ. 40).

γεια, πού περιγράφεται μέσα από πολύχρωμους συμβολισμούς... **θα μπορούμε στον άθικτο κόσμο των δράκων, των τίγρεων, του ανέμου, του νερού, των θετικών και αρνητικών ενεργειών, του Γίν και του Γιάνγκ, στη ροή της ενέργειας, στις συμπαντικές αναπνοές και τις επιδράσεις των στοιχείων της φύσεως...**¹²

Άς μή σπεύσει, λοιπόν, κανείς να σαρκάσει τις παραπάνω δηλώσεις του «Όνειρόκοσμου». Είναι μάλλον οί συνήθεις τρόποι παραπλάνησης άνυποψίαστων συνανθρώπων μας, οί όποιοι όμως συχνά σπεύδουν να άποδεχθούν τις άνωτέρω διαβεβαιώσεις σαν έπιστημονικές προσεγγίσεις, κάτι πού μετά μανίας επιδιώκουν οί άπανταχού λάτρεις τών άνατολικών αυτών θρησκευτικών πρακτικών και του άποκρυφισμού.

ΚΑΜΠΑΛΑ ΚΑΙ ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ;

Μέ τόν τίτλο: «ΦΩΣ ΣΤΑ ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ» δημοσιεύθηκε στόν ήμερήσιο Τύπο (Έθνος, 20/6/2009) άρθρο¹³, άκρως άποπροσανατολιστικό, στό όποιο έμπλέκονται ή γνωστή pop star «Μαντόνα» ως «Πρεσβευτής» τής Καμπαλά¹⁴ και άκολουθούν οί ήθοποιοί: Μπρίννεϊ Σπίαρς, Μίκ Τζάγκερ, Ντέμι Μούρ, Ναόμι Κάμπελ, Ντέιβιντ και Βικτόρια Μπέκαμ, αλλά και ό δικός μας, Στράτος Τζώρτζογλου, πού μέχρι πρόσφατα (12.12.2006) διαφήμιζε και τή διαδικασία DETOX τής Σαηεντολογίας¹⁵.

Τό άρθρο, προβάλλοντας τήν Καμπαλά δηλώνει: «Την είπαν αίρεση, φιλοσοφικό

ρεύμα ή απλώς μια μόδα των σταρ του Χόλιγουντ. Η Καμπαλά ... (Kabbahal) ... είναι ένα σώμα θεωριών σχετικά με τα θεία, τη δημιουργία του κόσμου, τον προορισμό της ψυχής και του ανθρώπου. Πνευματικός της πατέρας είναι ο ραβίνος Σιμόν Γιοχάι που κατέγραψε τα κείμενά της τον 2ο μ. Χ. αιώνα σε ένα βιβλίο που λέγεται Ζοχάρ κι ο πολύς κόσμος την έμαθε όταν μυήθηκε σε αυτήν η Μαντόνα.

Καμπαλά σημαίνει "να δέχεσαι" και έμβλημά της είναι το δέντρο της ζωής, ενώ το σύμβολό της είναι ένα κόκκινο βραχιολάκι που φοριέται στον αριστερό καρπό κι εκπέμπει γαλήνη...».

Οί γενικεύσεις αυτές και οί υπεραπλουστεύσεις και άδικούν τήν ουσία του άποκρυφιστικού αυτού συστήματος, αλλά και άποκρύπτουν τήν καταστροφή, πού αυτό μπορεί να προκαλέσει σέ ανθρώπους άστήρικτους πνευματικά, όπως συχνά είναι και οί διεθνείς προσωπικότητες, αλλά και άπλοι άνθρωποι, πού δέν έχουν συνειδητοποιήσει τις άξίες τής Χριστιανικής πίστης και Όρθόδοξης βιωτής.

Όμως τό άρθρο χρεώνεται και μέ άλλα άτοπήματα. Σέ μιά προσπάθεια έντυπωσιασμού δηλώνεται στήν εισαγωγή: «Η Μαντόνα στη Σαμοθράκη στο τέλος του μήνα. Η είδηση έκανε τον γύρο του νησιού, αλλά αποδείχτηκε τελικά ψευδής. **Η φήμη ωστόσο είχε βάση**, καθώς στο νησί των Μεγάλων Θεών **θα γίνει** στις 26, 27 και 28 Ιουνίου ένα **συνέδριο για τα Καβείρια Μυστήρια** και μεταξύ άλλων, **ομιλητές θα επιχειρήσουν να τα συνδέσουν με την Καμπαλά**¹⁶, τη νέα μόδα των σταρ του Χόλιγουντ (με τη βασίλισσα της ποπ πρώτη διδάξασα), που είναι κάτι μεταξύ θρησκευτικού και φιλοσοφικού ρεύματος».

Παρατηρούμε στό άνωτέρω κείμενο ότι μέ προμετωπίδα τή «Μαντόνα» και τήν

12. Αρχιμ. Χριστοφόρου Τσιάκκα, Έγκυκλοπαιδικό Λεξικό Θρησκευτιών και Αιρέσεων..., σ. 1037.

13. <http://www.ethnos.gr/general.asp?catid=11424&subid=20110&tag=8940&pubid=4202838>

14. Η Καμπαλά είναι διδασκαλία του Ιουδαϊκού έσωτερισμού, πού έχει έπηρεάσει πολλά συστήματα μυστικισμού και άποκρυφισμού. Βλέπε και: «Διάλογος», τ. 43, Ιαν.-Μάρ. 2006, σσ. 26-28 & τ. 44, Άπρ.-Ιούν. 2006, σσ. 24-25.

15. <http://www.detox.com.gr/article.php?id=13>

16. Σ. Έ.: Οί ύπογραμμίσεις, δικές μας.

«ψευδή είδηση» για την παρουσία της στη Σαμοθράκη, επιχειρείται να προβληθεί τό ανωτέρω «συνέδριο» τό όποίο όπως περιγράφεται παρακάτω πραγματοποιείται από την «Θεοσοφική Έταιρεία εν Έλλάδι», τοῦ έπίσημου δηλαδή, όργάνου τής «Θεοσοφίας» στη χώρα μας, τοῦ όποιου Γενικός Γραμματεὺς υπήρξε ό γνωστός Κωστής Μελισσαρόπουλος, μέγας Θεοσοφιστής και Τέκτων και έκδότης τοῦ θεοσοφικοῦ περιοδικοῦ «ΙΛΙΣΟΣ»¹⁷.

Σέ ότι άφορᾶ δέ τό «συνέδριο» ό υπεύθυνος τοῦ προγράμματος δήλωσε μεταξύ άλλων: «Η Καμπαλά, αυτή η ηθικοφιλοσοφική σχολή του εβραϊκού εσωτερισμού, χωρίς να μας ενδιαφέρει να την κατατάξουμε σαν θρησκεία ή φιλοσοφία, αποτελεί για εμάς έναν ενδιαφέροντα εσωτερικό κώδικα, αντίστοιχα με τους εσωτερικούς κώδικες όλων των άλλων θρησκευτικών και φιλοσοφικών ρευμάτων απανταχού της Γης. Τίποτε περισσότερο» και ότi «η σχέση Καβείριων Μυστηρίων και Καμπαλά αποτελεί απλά το αντικείμενο μίας ομιλίας με προσωπικές απόψεις του ομιλητή και θα δοθεί η ευκαιρία με τη σχετική συζήτηση να εξηγηθεί περισσότερο η αξιοπιστία της».

Όμως μέ τών ευκαιρία αυτή δόθηκε ή άφορμή για την προβολή τής «Θεοσοφικής Έταιρείας Έλλάδας» από τίς στήλες τής έφημερίδας, ή όποία: «... ιδρύθηκε το 1876 στην Κέρκυρα με το όνομα Ιονική Θεοσοφική Έταιρεία, σήμερα πάντως η έδρα της βρίσκεται στην Αθήνα. Αποτελεί τμήμα της μητρικής εταιρείας που ιδρύθηκε το 1875 στη Νέα Υόρκη, ενώ η παγκόσμια έδρα της μεταφέρθηκε το 1878 στο Αντιαρ της Ινδίας, όπου και παραμένει.

Σκοπός της είναι να σχηματιστεί ένας πυρήνας παγκόσμιας αδελφότητας, να ενθαρρυνθεί η συγκριτική μελέτη των θρησκειών, της φιλοσοφίας και της επιστήμης και να ερευνώνται ανερμήνευτοι νόμοι της

φύσης και κρυμμένες δυνάμεις του ανθρώπου».

Όμως, υπάρχει και ό αντίλογος. Έτσι, από τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό Status (Θεσσαλονίκη, 94,2) δηλώνεται¹⁸:

«Την εντονότατη αντίδραση του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Ανθιμου έχει προκαλέσει το επικείμενο Συνέδριο της Θεοσοφικής Έταιρείας στο νησί της Σαμοθράκης (26-28 Ιουνίου). Το Συνέδριο έχει ως θέμα του, τα Καβείρια Μυστήρια, που κατά κάποιους, η Θεοσοφική Έταιρεία επιθυμεί να συνδέσει με το νεοεμφανιζόμενο "θρησκευτικό" ρεύμα της Καμπαλά. Ο κ. Ανθιμος σε ειδική εγκύκλιο, που εξέδωσε, αλλά και μέσα από τη συχνότητα του STATUS, καλεί τους πιστούς να είναι σε εγρήγορση ενώ μιλώντας για τη Θεοσοφική Έταιρεία, δηλώνει ότi είναι μία οργάνωση η οποία μάλλον κακό μπορεί να προκαλέσει στο Χριστιανισμό. Όπως και να 'χει, ο κ. Ανθιμος επιθυμεί να ενημερώσει τους πιστούς και τους εφιστά την προσοχή, υπογραμμίζοντας ότi πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί και να μην είναι εύπιστοι.

Από την άλλη πλευρά ο πρόεδρος της Θεοσοφικής Έταιρείας, Θόδωρος Κατσιφής, δηλώνει Χριστιανός Ορθόδοξος, και διατείνεται ότi προεδρεύει μιας οργάνωσης, η οποία το μόνον στο οποίο στοχεύει είναι να μελετήσει τι είναι οι θρησκείες σε μια γενική βάση. Υποστηρίζει, ότi η Θεοσοφική Έταιρεία δεν εναντιώνεται σε καμία θρησκεία, πολλώ δε μάλλον στο Χριστιανισμό. Όταν όμως κλήθηκε να απαντήσει στο γιατί δεν συμπεριλαμβάνεται ο Σταυρός στα σύμβολα της Έταιρείας, είπε ότi "Η Σβάστικα (η οποία είναι ένα από τα σύμβολα της Έταιρείας), αποτελεί ένα είδος Σταυρού».

Όλα τά παραπάνω είναι πολύ άποκαλυπτικά για τό ποιά είναι πραγματικά ή «Θε-

17. Βλέπε και: «Διάλογος», τ. 55, σ. 30.

18. http://www.statusradio.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=134:2009-06-24-18-36-07&catid=7:2009-04-06-20-42-50&Itemid=18

οσοφική Έταιρεία Ελλάδας» καί ἐκεῖνοι μέ τούς ὁποίους συνεργάζεται. Ἐμεῖς, ἀπλά, συμπληρώνουμε ὅτι: «... μείζων ἐστίν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ» (Α' Ἰωάν. Δ' 4).

ΣΕΞ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μέ τόν παραπάνω τίτλο εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητας, τόν περασμένο Ἰούνιο, ἕνα πολύ ἐνδιαφέρον ἄρθρο («ΤΑ ΝΕΑ», ἐνθετο «Ταχυδρόμος», τ. 486, 20/6/2009), πού κρούει τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου σχετικά μέ τίς σέκτες, τίς παραθρησκευτικές ὁμάδες, ἀλλά καί τή «Νέα Ἐποχή» γενικότερα. Τό ἄρθρο ἀναφέρεται στή σέκτα: «Παιδιά τοῦ Θεοῦ» (Children of God - COG), τοῦ ψευδομεσσία Μῶ (Μωυσῆ-Δαβίδ) ἢ Ντέηβιντ Μπέργκ (David Berg), πού πέθανε στίς 1/10/1994. Ἡ ὀργάνωση μετονομάστηκε διαδοχικά σέ «Οἰκογένεια τῆς Ἀγάπης» (Family of Love), «ἡ Οἰκογένεια» (the Family), ἐνῶ σήμερα εἶναι γνωστή σάν «ἡ Διεθνῆς Οἰκογένεια» (the Family International - TFI)¹⁹.

Ἐπάνω στό ἴδιο θέμα εἶχε προσηγηθεῖ καί ἄλλο σχετικό ἄρθρο μέ τίτλο: «**Σάλος γιά τή σέκτα μέ τούς παιδοφίλους**» (Espresso, 5/11/2008)²⁰. Καί τά δύο ἄρθρα ἀναφέρονται στήν περιπέτεια μιᾶς πρώην ὀπαδοῦ, τῆς Σελέστ Τζόουνς (Celeste Jones) καί τοῦ βιβλίου τό ὁποῖο αὐτή ἐξέδωσε μέ τίτλο: «Ποτέ χωρίς τήν ἀδελφή μου» (Not Without My Sister),²¹ μέσα ἀπ' τό ὁποῖο ἀποκαλύπτονται τά τραγικά ἀδιέξοδα στά ὁποῖα ὀδηγοῦνται οἱ ὀπαδοί -ἐκπαιδευόμενοι μέ τίς γνωστές μεθοδεύσεις πλύσης ἐγκεφάλου, πού ἐφαρμόζουν οἱ σέκτες-, ὥστε νά θεωροῦν τό ἐλεύθερο σέξ, τήν ἀνταλλαγή ζευγαριῶν, τήν πορνεία, τήν ὁμοφυλοφιλία, τήν αἰμομιξία καί τήν παιδεραστία, σάν ἐνδειξη ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον.

19. [http://en.wikipedia.org/wiki/Children_of_God_\(cult\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Children_of_God_(cult))

20. <http://www.espressonews.gr/default.asp?pid=79&catid=11&artID=867629>

21. <http://www.notwithoutmysister.com>

Ἀλλά ἄς δοῦμε ἀποσπάσματα ἀπό τά κείμενα αὐτά, ὅπου κυρίαρχη θέση κατέχει ἡ σεξουαλική κακοποίηση τῶν παιδιῶν μέσα στή σέκτα:

«Ζουν σε κοινότητες σε ὅλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης και της χώρας μας, κοιμούνται με ἐνήλικες παρά τη θέλησή τους, πιστεύουν στις προφητείες ενός παιδόφιλου ἀρχηγού που αυτοαποκαλεῖται Μωυσῆς ἢ παππούς και θεωροῦν ὅτι ο κόσμος ἔξω ἀπό τή μικρή κοινωμία τους εἶναι ἐχθρικός κι επικίνδυνος. Ὅσα μέλη τῆς διεθνούς σέκτας "Children of God" θέλησαν και κατάφεραν να ἀπεμπλακοῦν ἀπό αὐτή μιλοῦν για τήν ταπείνωση και τήν κακομεταχείριση που ἐζήσαν στους κόλπους τῆς»²².

Ἀλλοῦ διαβάζομε:

«"Ἦταν λες και κατέβηκα ἀπό τή Σελήνη κι ἐκάνα τα πρώτα μου βήματα στη Γῆ" λέει ἡ 27χρονη σήμερα Σελέστ Τζόουνς, για τήν ἡμέρα τῆς μεγάλης ἐξόδου τῆς ἀπό τήν ὀργάνωση. Εἶναι μονάχα μία ἀπό τους εκατοντάδες νέους που εἶχαν τήν ατυχία να γεννηθοῦν και να μεγαλώσουν μέσα στο ἀρρωστημένο περιβάλλον μιᾶς παραθρησκευτικῆς ὀργάνωσης και τώρα παλεύουν να μάθουν να ζουν. Συναντιοῦνται μεταξύ τους κατά εκατοντάδες σε ιστοσελίδες ὅπως ἡ *exfamily.org*, ἡ *movingon.org*, ἀκόμη και στο Facebook, σε ἕνα εἶδος διαδικτυακοῦ *group therapy* ἀφοῦ κανεῖς ἄλλος δεν μπορεῖ να νιώσει πῶς εἶναι να ζει κάποιος για χρόνια σαν μαριονέτα.

Συζητοῦν πῶς εἶναι να ὑπακούς ἕναν μουσάτο γέρο ἀντρα που δίνει ἐντολές για τα πάντα, ἀπό τόν τρόπο που θα φας, μέχρι το πόσο χαρτί υγείας θα χρησιμοποιήσεις τήν ἡμέρα και -κυρίως- με ποιον ἐνήλικα θα κοιμηθεῖς τή νύχτα. Γιατί ο θεός ἀγάπη ἐστὶ και ἡ ἀγάπη δεν γνωρίζει ἡλικία.

"Ἀγαπούσα και τόν θεό και τόν παππού και ἠθέλα να κάνω τα πάντα για να με

22. <http://www.espressonews.gr/default.asp?pid=79&catid=11&artID=867629>

αγαπούν κι εκείνοι” λέει η Σελέστ που αναγνωρίζει τώρα πόσο άρρωστη ήταν η ζωή που ζούσε...

Υπάρχει ωστόσο κι ένα περιστατικό, που προτιμά να το ξεχάσει για πάντα. Συνέβη την περίοδο που ζούσε σε μια κοινότητα στην Ελλάδα, μαζί με τον πατέρα της Κρίστοφερ και άλλα διακόσια μέλη της “οικογένειας”. Γεννημένος στη Γερμανία και μεγαλωμένος στην Αγγλία, ο Κρίστοφερ Τζόουνς αποφάσισε το 1973 να εγκαταλείψει φίλους, οικογένεια και σπουδές και να ζήσει σε διάφορες κοινότητες της σέκτας ανά τον κόσμο. Τότε, η Σελέστ ήταν μόλις έξι ετών, όμως το νεαρό της ηλικίας της δεν πτόησε τον άντρα που βρισκόταν πίσω από την κάμερα να της ζητήσει να γδυθεί μπροστά στο φακό και να χορέψει χαϊδεύοντας το σώμα της. Η Σελέστ έκανε ό,τι της έλεγε. “Τέλεια...”, της απαντούσε αυτός, “...μπράβο. Τώρα δώσε του μερικά φιλιάρια για να του αποδείξεις ότι τον αγαπάς”. Η μικρή το έκανε. Ηξερε άλλωστε ότι ήταν μεγάλη της τιμή να φιλήσει τον μικρό πρίγκιπα, κατά κόσμο Ρίκι Ροντρίγκεζ, που δεν ήταν άλλος από τον θετό γιο του Ντέιβιντ Μπεργκ. Αποσπάσματα από το βίντεο της Σελέστ κυκλοφορούν ακόμη στο Διαδίκτυο»²³.

Καί κάτι τελευταίο, για τό ιστορικό και τή δομή τής σέκτας:

«Η ιστορία τους ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του '60, από τη Νότια Καλιφόρνια. Χίπηδες, σέρφερ και μουσικοί που ήθελαν να κάνουν την επανάστασή τους, βρήκαν στο πρόσωπο του παιδόφιλου Ντέιβιντ Μπεργκ τον ιδανικό ηγέτη. Ολοι μαζί ξεκίνησαν την περιοδεία τους στις ΗΠΑ με ένα πούλμαν, έπαιζαν κιθάρα, κυκλοφορούσαν γυμνοί και συζητούσαν για τον Ιησού. Όταν οι αμερικανικές αρχές άρχισαν να ερευνούν τις δραστηριότητές τους, εκείνοι διασπάστηκαν σε μικρότερες κοινότητες

σε όλη την Ευρώπη. Κάθε κοινότητα έχει τον δικό της «βοσκό» που παραλάμβανε φυλλάδια οδηγιών από τον Μπεργκ, τα οποία ήταν γραμμένα σαν στιχάκια της Βίβλου. Μετά το θάνατό του, χρέη αρχηγού ανέλαβε η σύντροφός του Κάρεν Ζέρμπι. Αυτοαποκαλείται “Μαμά Μαρία” και ζει κρυμμένη στις διάφορες κοινότητες της οργάνωσης -που πλέον φέρει το όνομα “The Family International”- ανά τον κόσμο»²⁴.

Η παραπάνω ομάδα αποτελεί ένα κραυγαλέο, όχι όμως και μοναδικό φαινόμενο, από τά όσα συχνά πραγματοποιούνται σε πολλές από τις οργανώσεις αυτές, τά όποια ποτέ δέν φθάνουν νά γίνουν πρωτοσέλιδα ή νά απασχολήσουν τούς «μέντορες τής ενημέρωσης», καθώς δέν παρουσιάζουν σκανδαλοθηρικό ενδιαφέρον. Κάνουν τήν εμφάνησή τους, οί ειδήσεις αυτές, μόνον όταν υπάρχει εμφάνης και κραυγαλέα έγκληματική δραστηριότητα, πού άφορα στό σώμα ή ψυχή και ή ύποδούλωση του προσώπου παραθεωρούνται. Αυτό προφανώς δικαιολογεί και τό γιατί χρειάστηκαν σχεδόν 30 χρόνια για νά κινητοποιηθούν τά ΜΜΕ στή χώρα μας και νά καταγγείλουν τό φρικτό αυτό πρόβλημα, όταν από τό 1980, στό βιβλίο του, «Ψυχοναρκωτικά. Νέες “αίρέσεις” στην Έλλάδα» ό π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος περιγράφει μέ κάθε λεπτομέρεια τήν συγκεκριμένη αυτή «καταστροφική λατρεία»²⁵.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΦΥΠΝΙΣΗΣ

«Πολυαγαπημένοι Εργάτες του Φωτός, ο μήνας του Ιουλίου θα είναι ένας μήνας γεμάτος με τις ενέργειες της αλλαγής και της μεταμόρφωσης. Το Διαμαντένιο Φως συνεχίζει να φέρνει φώτιση και αφύπνιση

23. Στο ίδιο.

24. Στο ίδιο.

25. π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, «Ψυχοναρκωτικά...», σσ. 11-19.

στον Πλανήτη, και την ίδια στιγμή, υπάρχουν νέοι Κώδικες Φωτός για την εξέλιξη του Πλανήτη που θα ενεργοποιηθούν στη Συλλογική Συνείδηση κατά τη διάρκεια της Πανσελήνου και της Σεληνιακής Εκλειψης στις 7 Ιουλίου, και στη Νέα Σελήνη και στην Ηλιακή Εκλειψη στις 22 Ιουλίου καθώς επίσης και στην Πύλη του Λέοντα η οποία ανοίγει στις 23 Ιουλίου».

Αυτό είναι τό μήνυμα, πού μᾶς δίνει διά μέσου τῆς Celia Fenn ὁ «Ἀρχάγγελος Μιχαήλ». Ἡ Celia Fenn εἶναι τό διάμεσο (μέντιουμ) -ἐφ' ὅσον «μιλᾶ διά μέσου της» κάποιος ἄλλος- καί ὅπως σίγουρα θά καταλάβετε καί ἀπ' τά λεγόμενά του καί ἀπ' τά «εἰσαγωγικά» γύρω ἀπ' τό ὄνομά του, σίγουρα δέν πρόκειται γιά τόν Ταξιάρχη, τόν Ἀρχάγγελο Μιχαήλ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀντιθέτως, πρόκειται γιά «κάποιον» πού «ἐκδηλώνεται» μέσω τῆς Celia Fenn ἢ ὁποῖα δηλώνεται μεταξύ ἄλλων «δασκάλα, θεραπεύτρια, κανάλι γιά τό Πνεῦμα», καί πλαισιώνει τό «Ἱερό Φεστιβάλ»²⁶, τό 5ο

26. <http://www.spiritinathens.gr/index.php?lang=gr&gclid=CLDdhbvFiZkCFVSK3godXTgglw>

κατά σειρά πού πραγματοποιεῖ τό «Angels House University», δηλαδή τό «Πανεπιστήμιο τοῦ Οἴκου τῶν Ἀγγέλων».

Βέβαια, εὐλογα θά ἐρωτοῦσε κανεῖς τί εἶδους «Πανεπιστήμιο» εἶναι αὐτό καί τί σχέση μπορεῖ νά ἔχει ἕνα Πανεπιστήμιο μέ «τούς ἀγγέλους» κι ἀκόμη, μέ ποιούς ἀγγέλους;

Θά μποροῦσε ἀκόμη κανεῖς νά διερωτηθεῖ ἀπό ποῦ πῆρε τόν τίτλο του τό ἐν λόγω «Πανεπιστήμιο» -πού, σημειωτέον, δραστηριοποιεῖται ἐδῶ καί 5 τουλάχιστον χρόνια- ἀφοῦ εἶναι γνωστό ὅτι τόν τίτλο αὐτό δικαιοῦνται μέχρι στιγμῆς μόνο κρατικά ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα.

Γιά τήν ἐπίλυση ὅμως τῶν ἀποριῶν ἄς ἀνατρέξουμε στόν ἐπίσημο ἱστοχώρο τῆς ὀργάνωσης²⁷ ὅπου πληροφοροῦμαστε ὅτι:

«*To Angels House University εἶναι ἕνα ανοικτό πανεπιστήμιο το ὁποῖο ἰδρύθηκε το 2004 ἀπό τον Πασχάλη Καζακόπουλο ὑπό την καθοδήγηση των Αναληφθέντων Διδασκάλων και του Αγγελικού Βασιλείου*»²⁸.

27. http://www.angelicreiki.eu/gr/pages.php?cat_name=02_01_Angels%20House%20University

28. Σ. Ἐ.: Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν καί ἐφέτος, στά πλαίσια τῆς Π. Ε. Γ., οἱ ἐξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκηνικοῦ τῶν Αἱρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς **Ἐταιρίας «Σκοπιά»** τῶν **«Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»** (Κάθε Πέμπτη, 5.30'-6.30' μ.μ.).
2. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῶν **Πεντηκοστιανῶν** (Κάθε Δευτέρα, 6.00'-8.00' μ.μ.).
3. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς **Νεοειδωλολατρίας** (Κάθε Δευτέρα, 6.30'-8.30' μ.μ.).
4. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ τῆς **«Νέας Ἐποχῆς»** (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο-Γνωστικές, Σατανιστικές, κ.λπ. ὁμάδες) (Κάθε Πέμπτη, 6.30'-8.30' μ.μ.).

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: 210 6396 665.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδονται οἱ ἑξῆς ἐκπομπές:

1) «Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστewος». Τετάρτη, 16.00–17.00 & 12.00–1.00 (βράδυ).

Παραγωγός: Π. Ε. Γ. (Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἄτομου). Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

2) «Ἐκκλησία καί Αἰρέσεις». Πέμπτη, 16.30–17.00 & 2.00–2.30 (βράδυ).

Παραγωγός: Π. Ε. Γ., σέ συνεργασία μέ τή Σ. Ε. ἐπί τῶν αἰρέσεων. Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας, 91,2 FM**, μεταδίδεται ἡ ἐκπομπή:

3) «Ἀντιαιρετική Δράση». Σάββατο, 14.15–15.00.

Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν ὁ Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί ὁ κ. Δημ. Κόκκορης

Ἴστοσελίδα τῆς **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:**
www.ecclesia.gr, e-mail: iera-synodos@ecclesia.gr
 Ἴστοσελίδα τῆς Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr

Εἶναι ἓνας χώρος, ὅπου θα βρεῖτε ελεύθερα πληροφορίες γιά το Πνεύμα, τήν Πηγή, το Ἐνα!

Στο *Angels House University* μπορείτε να παρακολουθήσετε σεμινάρια καὶ *εργαστήρια που αφοροῦν το Πνεύμα*, νέα ενεργειακά συστήματα καὶ *εναλλακτικές θεραπευτικές τεχνικές*, που οδηγοῦν *στη συνειδητοποίηση του Ἐαυτοῦ καὶ του Θεοῦ*.

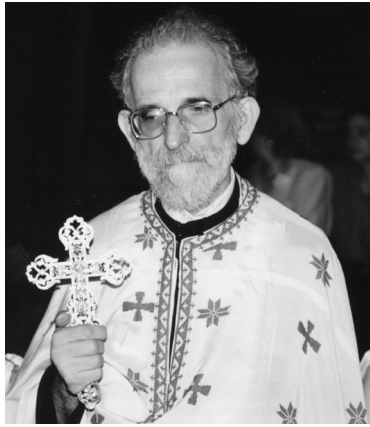
Επιπρόσθετα στο *Angels House University* υπάρχει ἓνα σύστημα ολοκληρωμένης ἐκπαίδευσης μέσω των *Εργαστηρίων Ἀνάληψης* γιά ὅσους ἐπιθυμοῦν να ἐνταχθοῦν καὶ να προχωρήσουν στο *μονοπάτι του Φωτός*. Ἀκόμη παρέχονται υπηρεσίες ατομικών *εναλλακτικῶν συνεδριῶν*, γιά τήν προσωπική καὶ ατομική ἐξέλιξη κάθε ἀνθρώπου.

Πέρα ἀπό αυτά το *Angels House University* διοργανώνει διάφορα *εναλλακτικά δρώμενα* ὅπως το *Φεστιβάλ Πνευματικῆς Αφύπνισης* το οποίο πραγματοποιεῖται κάθε χρόνο στην *αρμονική σύγκλιση των*

πλανητῶν, το Φεστιβάλ Wesak, καθώς ἐπίσης καὶ *μνητικά ταξίδια σε ιερούς προορισμούς* σε ὅλη τήν υδρόγειο.

Μέρος τῆς Ἀποστολῆς τοῦ *Angels House University* εἶναι *να διαδώσει τήν ἀλήθεια* που βρίσκεται ἐδώ καὶ *να βοηθήσει στην παγκόσμια αφύπνιση*, καὶ πιο συγκεκριμένα τῆς χώρας μας, μέσω των πληροφοριῶν που παρέχει, μέσω των εργαστηρίων, σεμιναρίων, πνευματικῶν βιβλίων, *CD διαλογισμῶν*, καὶ ἐκδηλώσεων υπηρεσίας με ἓνα ολοκληρωμένο καὶ ἰσορροπημένο τρόπο, καὶ ταυτόχρονα ἐφικτό καὶ προσιτό γιά ὅλους».

Τά παραπάνω εἶναι ἐλάχιστα ἀπό τά ὅσα θά μπορούσαμε νά παραθέσουμε καὶ ἐπιφυλασσόμαστε νά ἀναλύσουμε τό θέμα διεξοδικότερα σέ ἓνα ἐπόμενο σχόλιο σέ προσεχές τεῦχος τοῦ «Διαλόγου». Πιστεύουμε ὅμως ὅτι καὶ χωρίς ἰδιαίτερο σχολιασμό, οἱ ἀναγνώστες μας κατανοοῦν τό ἀσυμβίβαστο -γιά τόν Ὁρθόδοξο πιστό- τῆς ἔνταξης καὶ τῆς συμμετοχῆς στίς παραπάνω δραστηριότητες.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ὁμάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμός, “Νέα Ἐποχή”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μία δικτατορία στὸ Μπρούκλιν», (τόμος Β΄) (ἔξαντλήθηκε).
13. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
14. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
15. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
16. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
17. «Ντοκουμέντα γιὰ αἱρέσεις καὶ παραθρησκεία».
18. «Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
19. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
21. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
22. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
23. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
24. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
25. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
26. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
27. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζοπούλου» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχή”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
31. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
33. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου, «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλὴ Ἐβδόμας», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο).
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο).
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλημεία» (τεῦχος 3ο).
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὅμαδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεύχη 4ο-10ο).
39. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 11ο-15ο).
40. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο).
41. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄).
42. Κυριάκου Κυριαζοπούλου, «Σαηεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
44. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τὸ Α στὸ Ω».

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἰστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μιὰ πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Μ. Ε. Johnes, «Ὁ Νικ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ι. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρῆσατε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολή.